

ธัญญาทิพย์ N.2-3

คู่มือครู ชั้นเด็กเล็ก

พระเจ้าสร้างฉัน

พระเจ้าสร้างฉัน

>>> สารบัญ <<<

แนะนำการใช้บทเรียน	2
เจ็ดอย่างที่เด็กต้องการ	7
บทที่ 1 พระเจ้าทรงสร้างฉัน	10
บทที่ 2 พระเจ้าทรงสร้างตาของฉัน	13
บทที่ 3 พระเจ้าทรงสร้างหู	16
บทที่ 4 พระเจ้าทรงสร้างจมูก	19
บทที่ 5 พระเจ้าทรงสร้างปาก	22
บทที่ 6 พระเจ้าทรงสร้าง แขน,มือ,นิ้ว	25
บทที่ 7 พระเจ้าทรงสร้าง ขาและเท้า	28
บทที่ 8 พระเจ้าทรงสร้างตัวเรา	31
บทที่ 9 พระเจ้าทรงสร้างผมของเรา	34
บทที่ 10 พระเจ้าทรงสร้างผิวหนัง	37
บทที่ 11 พระเจ้าทรงสร้างกระดูก	40
บทที่ 12 พระเจ้าทรงสร้างเลือด	43
บทที่ 13 พระเจ้าทรงรักเรา	46
เพลงประกอบบทเรียน	

จัดทำโดยเครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่ภาคสในประเทศไทย

195 ซอยอุดมสุข 37 ถ.สุขุมวิท 103 บางจาก พระโขนง กทม.10260

โทรมือถือ 082-447-2056

จัดทำโดย.. เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่ภาคสในประเทศไทย (ธัญญาทิพย์)

195 ซ.อุดมสุข37 ถ.สุขุมวิท103 บางจาก พระโขนง กทม. 10260

โทร. 082-447-2056

Email.thanyathip1985@gmail.com, facebook.com/ธัญญาทิพย์ บทเรียนวิธีฯ

พระเจ้าทรงสร้างชีวิตของฉัน

คู่มือเล่มนี้ จะช่วยแนะนำวิธีการสอนพระคัมภีร์แก่เด็กเล็กอายุ 2-3 ขวบ โดยแบ่งการสอนออกเป็น สัปดาห์ ใจความสำคัญของคู่มือเล่มนี้พูดถึง พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างชีวิตและร่างกายทุกส่วนของมนุษย์ คุณเน้นให้เด็กเข้าใจถึงพระเจ้า ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างชีวิต ร่างกายของเรา

ดังนั้น คุณจะต้องปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของเด็กเพราะเมื่อเขาโตขึ้นเขาสามารถยืนอยู่บนความเชื่อที่ถูกต้องได้ เขาจะไม่ถูกคำสอนหรือปรัชญาต่างๆ มาลบเลือนความเชื่อของเขา เช่นการกำเนิดของมนุษย์มีการสอนว่าเป็นการกำเนิดมาจากการวิวัฒนาการไม่ใช่มาจากพระเจ้า คุณก็เป็นคนพิเศษที่พระเจ้าเป็นผู้สร้างมาแม้บางคนจะกล่าวว่า

“ฉันสอนไม่เป็น ฉันสอนไม่เก่ง ฉันไม่กล้าสอน เพราะกลัวว่า เด็กจะเบื่อไม่สนใจ ฯลฯ”

แท้จริงแล้ว คุณเด็ก 2-3 ขวบก็เป็นคนที่พิเศษจริงๆ เพราะคุณกำลังสร้างชีวิตของคนขึ้นบนพื้นฐานความเชื่อที่สำคัญที่สุดในชีวิตของมนุษย์นั่นก็คือ การมีชีวิตที่เชื่อพระเจ้า การถูกปลูกฝังในด้านความเชื่อตั้งแต่เด็กจะช่วยให้ชีวิตที่เติบโตขึ้นก้าวไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง ไม่เป็นปัญหาในสังคมต่อไปในอนาคต

เด็กๆ โดยส่วนมากจะมีคุณเป็นแบบอย่างในชีวิตของเขา สายตาของเขาจะมองดูคุณเสมอ มีบางอย่างในชีวิตของคุณทำให้เขาอยากจะมีชีวิตเหมือนคุณ ด้วยเหตุนี้เองคุณจึงเป็นคนที่พิเศษที่พระเจ้าส่งมาเพื่อเด็กๆ เหล่านี้ เพียงแต่คุณมีใจรักเด็ก รักที่จะเห็นเขาเติบโตขึ้นในทางพระเจ้าและยอมมอบชีวิตให้กับงานนี้ แล้วคุณจะเห็นการอัศจรรย์ของพระเจ้าในชีวิตของเด็กๆ ซึ่งเป็นผลที่คุ้มค่าที่สุด

อย่าลืมว่าคุณเป็นคนที่พิเศษที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับอบรมและสร้างประชากรของพระเจ้า ในรุ่นต่อไปที่จะเติบโตขึ้นมารับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

การเตรียมการสอน

คุณครูเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เนื่องจากการสอนเด็กเล็กจำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ และเนื้อหาการสอนมาอย่างพร้อมเพียง ครูต้องมีวิธีการสอนหลายรูปแบบเพื่อจะช่วยให้เด็กเล็การู้สึกตื่นตัวกับบทเรียน และรักการมาโบสถ์รักในการเรียนรวิช ในการเตรียมแต่ละบทในคู่มือจะแบ่งออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

1. เริ่มต้นชั้นเรียน
2. นมัสการ
3. กิจกรรมนมัสการ
4. อธิษฐาน
5. ถวายทรัพย์สิน
6. เรื่องจากพระคัมภีร์
7. การตอบสนองของเด็ก
8. ข้อท่องจำ
9. กิจกรรม
10. เลิกชั้นเรียน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เริ่มต้นชั้นเรียนด้วยกิจกรรม เพื่อจะช่วยให้เด็กรู้สึกว่าย อยากรจะเข้าชั้นเรียน อาจจะเป็นเกมส์ บันดินน้ำมัน ระบายสี ใช้หุ่นในการทักทายเด็กๆ หรือร้องเพลง

นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการประกอบด้วย การร้องเพลง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การนมัสการพระเจ้า ในคู่มือได้แนะนำเพลงที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับบทเรียนไว้บ้างแล้ว แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น คุณครูหาเพลงที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับบทเรียนไว้บ้างแล้ว แต่ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้น คุณครูหาเพลงที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนเพิ่มเติม ให้เด็กมีโอกาสจำเนื้อเพลงที่ร้องและร้องเพลงอย่างสนุกสนานให้เด็กรู้ว่าการร้องเพลง เป็นการยกย่องสรรเสริญพระเจ้าที่คืออย่างหนึ่ง และอาจจะมีเพลงที่มีท่าทางประกอบ ก็ให้ครูนำเด็กที่จะทำท่าประกอบบทเพลง เพื่อช่วยให้เด็กจำเพลงที่ร้องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งในกิจการนมัสการพระเจ้า

กิจกรรมการนมัสการ

ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสตอบสนองหรือแสดงออกเกี่ยวกับการนมัสการในรูปแบบต่างๆ เช่น การพูดประโยคต่างๆ ตามครูผู้สอนหรือการทำท่าทางประกอบเพลง ฯลฯ

อธิษฐาน

สอนให้เด็กเรียนรู้ในการอธิษฐานจนติดเป็นนิสัยของเด็ก และให้เขาเห็นความสำคัญในการอธิษฐาน ครูอาจจะต้องช่วยโดยการให้เด็กอธิษฐานตามครูและครูอาจจะเตรียมคำอธิษฐานเพิ่มอีกก็ได้นอกเหนือในบทเรียน

ถวายทรัพย์สิน

ครูควรสอนเรื่องการถวาย แม้ว่าเด็กยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง สอนเขาว่าเป็นสิ่งที่สมควรทำเพราะเป็นการถวายให้พระเจ้า และเมื่อเขาโตขึ้นเขาจะเข้าใจว่าการถวายทรัพย์สินแด่พระเจ้าสำคัญต่อชีวิตของผู้เชื่ออย่างไร ครูอาจจะต้องสอนเรื่องการถวายของหญิงหม้ายเป็นตัวอย่างแก่เขา

เรื่องจากพระคัมภีร์

นี่เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ เพราะเด็กจะได้เรียนรู้จักพระเจ้า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียน การเล่าเรื่อง เช่น การใช้นาเสียง การใช้ท่าทาง อุปกรณ์ เพื่อให้เด็กอยากที่จะรู้เกี่ยวกับบทเรียนที่ครูจะนำเสนอสำหรับเขา

ดังนั้น การเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์มาอย่างดีจะช่วยให้ครูเล่าเรื่องได้ดีเช่นเดียวกัน

การตอบสนองของเด็ก

การใช้คำถามหรือกิจกรรมสั้นๆ จะช่วยให้เด็กได้ทบทวนบทเรียน ความเข้าใจของเนื้อหาที่ได้เรียนผ่านไป และนำไปใช้ในชีวิต

ข้อท่องจำ

ในคู่มือได้แนะนำข้อท่องจำไว้บ้างแล้วจากพระคัมภีร์เป็นข้อความสั้นๆ และบางบทมีกิจกรรมที่ช่วยในการท่องจำซึ่งได้แนะนำไว้ทำบทเรียน

กิจกรรม

สำหรับช่วยทบทวนบทเรียน ในบทเรียนนี้จะทำกิจกรรมสะสมไว้เป็นเล่ม เมื่อจบบทเรียนเด็ก ๆ ก็จะได้กิจกรรมครบทุกบท เพื่อช่วยให้เขาเข้าใจเรื่องราวของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเขา

เด็กชั้นเรียน

เวลาเด็กชั้นเรียน เป็นช่วงเวลาที่ครูจะอธิษฐานเผื่อเด็กๆ และเพื่อความเรียบร้อยเป็นระเบียบ ครูจะใช้เพลง “ลา ลา ลา” ในการเด็กชั้นเรียน

กิจกรรมตลอดเทอม

สมุดวาดเขียนขนาด 20 แผ่น สำหรับทำ “สมุดภาพร่างกายของฉัน” โดยใช้แผ่นละ 1 บท ครูเตรียมสมุดวาดเขียนไว้ให้ครบตามจำนวนของเด็กที่อยู่ในชั้นเรียน

เจ็ดอย่างที่เด็กต้องการ

1. เด็กต้องการเป็นบุคคลสำคัญ

วิธีต่อไปนี้เป็นประโยชน์ต่อการช่วยให้ลูกมองเห็นคุณค่าในตัวเอง

- 1.1 ทักษะคิดของพ่อแม่ที่มีต่อตัวเองเป็นพื้นฐานที่มีผลต่อการมองเห็นคุณค่าในตนเองของลูก พ่อแม่ที่เห็นคุณค่าในตนเองจะส่งผ่านความรู้สึกนี้ให้กับลูกของเรา
- 1.2 มอบหมายงานบ้านให้ลูกมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ชีวิตทุกชีวิตจำเป็นต้องเติบโตขึ้น
- 1.3 แนะนำลูกของคุณกับแขกที่มาเยี่ยม
- 1.4 อย่าแย่งพูดแทนลูกของคุณ
- 1.5 เปิดโอกาสให้เด็กเลือกและเคารพการตัดสินใจของเขา
- 1.6 ใช้เวลากับลูกของคุณ
- 1.7 อนุญาตให้ลูกทำบางสิ่งบางอย่างที่เขาไม่คาดฝัน

2. เด็กต้องการความมั่นคงปลอดภัย

- 2.1 ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่ (พ่อแม่ไม่หย่าร้าง)
- 2.2 พ่อแม่ที่มอบความรักให้ลูกอย่างเพียงพอสม่ำเสมอ
- 2.3 การอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันภายในครอบครัว
- 2.4 ตารางเวลาสำหรับกิจวัตรของครอบครัว
- 2.5 การฝึกวินัยที่เหมาะสม
- 2.6 การสัมผัส จากการศึกษาพบว่าการสัมผัสมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้สึกมั่นคงและการยอมรับ
- 2.7 ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมรอบข้าง

3.เด็กต้องการได้รับการยอมรับ

- 3.1 ตระหนักว่าลูกเป็นคนพิเศษ
- 3.2 ช่วยให้ลูกประสบความสำเร็จ
- 3.3 บอกให้ลูกรู้ว่า คุณรักและต้องการเขา
- 3.4 ให้เกียรติเพื่อนของลูก
- 3.5 ซื่อสัตย์และตรงไปตรงมากับลูกของคุณ
- 3.6 ปฏิบัติต่อลูกอย่างคนที่มีคุณค่า
- 3.7 ให้ลูกเติบโตขึ้นตามวิถีทางของเขา

4.เด็กต้องการความรักและต้องการเป็นที่รัก

- 4.1 ความรักเกิดจากการเรียนรู้
- 4.2 ความรักของพ่อแม่ที่มอบให้กันและกันสอนให้เด็กเรียนรู้ที่จะรัก
- 4.3 ความรักที่แสดงออกมาเป็นคำพูด
- 4.4 ความรักที่แสดงออกมาเป็นการกระทำ
- 4.5 ความรักคือความไว้วางใจ
- 4.6 ความรักคือการยินดีที่จะรับฟัง
- 4.7 ความรักคือการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน
- 4.8 ความรักก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและเปิดเผย
- 4.9 ความรักเห็นคุณค่าของคนมากกว่าวัตถุสิ่งของ

5.เด็กต้องการคำชมเชย

แนวทางในการชมเชยเด็ก

- 5.1 กล่าวชมเชยในสิ่งที่เด็กทำได้ ไม่ใช่บุคลิกท่าทางของเขา
- 5.2 กล่าวชมเชย สิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของเด็ก มากกว่าสิ่งที่เด็กควบคุมไม่ได้
- 5.3 ตระหนักว่า คำชมเชยจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็กเป็นสิ่งจำเป็น
- 5.4 ชมเชยอย่างจริงใจ
- 5.5 ชมเชยความคิดริเริ่มของเด็ก
- 5.6 จงจำไว้ว่า ยิ่งชมเชยเร็วเท่าใดยิ่งดี
- 5.7 ระวังไว้เสมอว่า ทศนคติของพ่อแม่มีคุณค่าไม่ยิ่งหย่อนกว่าคำชมเชยของพวกเขา

6.เด็กต้องการระเบียบวินัย

เคล็ดลับการฝึกวินัยที่ประสบความสำเร็จของ ดร.ดีอบสัน

- 6.1 สอนให้เด็กเคารพพ่อแม่ ไม่ใช่เพื่อให้พ่อแม่เอาแต่ใจตัวเอง
- 6.2 การพูดคุยกับเด็กภายหลังจากที่คุณลงโทษเขาไปแล้ว มักทำให้สถานการณ์ดีขึ้น
- 6.3 ควบคุมลูกโดยไม่ต้องจ้ำจี้จ้ำไชเขา
- 6.4 อย่าซื้อข้าวของให้ลูกมากเกินไปจนความจำเป็น
- 6.5 หลีกเลี่ยงการควบคุมหรือการตามใจลูกมากเกินไป

7.เด็กต้องการพระเจ้า

- 7.1 พระคัมภีร์สอนว่า พ่อแม่ต้องดำเนินชีวิตที่ถูกต้องต่อพระเจ้าเสียก่อน
- 7.2 พระคัมภีร์ได้มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้พ่อแม่เป็นผู้ฝึกเด็กให้เดินในทางชอบธรรม
- 7.3 พระคัมภีร์กล่าวแนะนำอย่างชัดเจนว่า พ่อแม่ควรสอนลูกอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
- 7.4 พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป เพื่อที่เขาจะไม่พราวจากทางนั้น”

บทที่ 1 พระเจ้าทรงสร้างฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงสร้างเขา
2. เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของร่างกายที่พระเจ้าทรงสร้างเขา
3. เพื่อให้เด็กได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับร่างกายของเขา

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 1:26-31, 2:7-9

ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงสร้างคนมาจากดิน” ปฐมกาล 2:7

อุปกรณ์

1. ดินน้ำมัน (ควรมีครูที่เลี้ยงช่วยดูแลเพื่อไม่ให้เด็กๆ นำเข้าปาก)
2. รูปเด็กปั้นเต็มตัว ขนาดเท่าสมมุติวาดเขียนเพื่อที่จะจัดทำสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน”

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องการทรงสร้างของพระเจ้าเป็นเรื่องราวที่สำคัญและตื่นเต้นสำหรับเด็กๆ เพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นอยู่รอบๆตัวเขา ซึ่งสามารถที่จะสัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของเขา ครูสามารถสอนให้เขาเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและความมหัศจรรย์ของร่างกายที่พระเจ้าทรงสร้างให้เขาเข้าใจอย่างละเอียดได้ การสอนของครูอาจจะไม่ใช่เป็นการเจาะลึกลงไปในเรื่องหา แต่จะสามารถสอนได้ในระดับการรับรู้หรือความสามารถในการเรียนรู้ของเขา

ครูควรเตรียมอุปกรณ์การสอนสำหรับบทเรียนเล่มนี้มาอย่างดี เนื่องจากในวัยนี้จะเรียนรู้ได้ดี เมื่อเขาได้มีโอกาสสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของเขาเอง ครูไม่ควรทำกิจกรรมแทนเขาทั้งหมด ควรให้เขามีโอกาสเรียนรู้ด้วยตัวของเขาเองบ้าง เมื่อเด็กได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างเขามา ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กๆ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับส่วนต่างๆ ของร่างกาย ครูอาจจะทำเป็นตัวอย่างในการขอบคุณพระเจ้าก่อน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายด้วยบทเพลง “ตา ตา ตา” เด็กอาจจะร้องไม่ได้ทุกคน ครูควรใช้เวลาสอนเพลงนี้ให้เพราะเพลงจะช่วยให้เด็กจำบทเรียนได้ดี

ให้เด็กชี้อวัยวะต่างๆ ในร่างกายตามที่ครูเรียกชื่อ เช่น ดวงตาอยู่ไหน? หูอยู่ไหน? จมูกอยู่ที่ไหน? เขาอยู่ไหน? เท้าอยู่ที่ไหน?

นมัสการ

เพลงทำท่าประกอบด้วย เพื่อเด็กจะจำได้

1. เพลง.. กำมือขึ้นแล้วหมุน หมุน
2. เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า
3. เพลง.. ตา ตา ตา

กิจกรรมนมัสการ

แบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน (มีครูพี่เลี้ยงดูแลอย่างน้อยกลุ่มละคน) ให้ครูพี่เลี้ยงปั้นดินน้ำมัน เป็นรูปมนุษย์ เอาดินสอวาดตกแต่งหน้าตา ให้เด็กๆในกลุ่มดู เมื่อบั่นเสร็จแล้ว ให้ครูพี่เลี้ยงชี้อวัยวะร่างกายมนุษย์ ดินน้ำมัน แล้วถามว่านี่คืออะไร ? ใครตอบถูกให้ชมเชยหรือแจกขนมที่ขนาดขึ้นพอดี 1 คำเด็ก เมื่อตอบครบทุกคนคนละ 2 ข้อโดยประมาณแล้ว ก็ให้ครูผู้สอนนำมนุษย์ดินน้ำมันมาวางโชว์ด้านหน้าชั้นเรียนที่ครูจะสอน ถามเด็กๆว่าตัวไหนสวยที่สุด แล้วให้ครูผู้สอนเฉลยว่า สวยทุกตัว แล้วให้เด็กๆปรบมือให้ครูพี่เลี้ยงด้วย

อธิษฐาน

“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับร่างกายของเราที่พระเจ้าทรงสร้างให้สวยงามและแข็งแรง เราจะดูแลรักษาร่างกายของเราให้ดีเสมอ”

ถวายนมัสการ

ร้องเพลง “เราถวายนมัสการใจยินดี” ให้ครูพี่เลี้ยงช่วยเดินถวายนมัสการและช่วยนำเด็กๆร้องเพลง

เรื่องจากพระคัมภีร์

พระเจ้าคิดที่จะสร้างมนุษย์ขึ้นมา พระเจ้าหยิบดินขึ้นมาแล้วปั้นเป็นรูปร่างมนุษย์ (แสดงภาพที่ 1-1) เมื่อบั่นเสร็จแล้วพระเจ้ก็เป่าลมเข้าไปที่ปากและจมูกของมนุษย์ (ระบายลมปราณ) แล้วมนุษย์คนแรก มีชื่ออาดัม อาดัมก็เริ่มหายใจและมีชีวิตขึ้น

เด็กๆ รู้ไหมว่า ร่างกายมนุษย์ทำอะไรได้บ้าง? (รอให้เด็กตอบ) ...ใช่แล้ว เดินได้, ปากพูด, ร้องเพลง เพลงได้, หัวเราะได้..ร้องให้ได้..วิ่งได้.. เคลื่อนไหวไปมาได้ เหมือนเด็ก ๆ ในตอนนี้ (ให้เด็กๆ เคลื่อนไหว เช่น ปรบมือ.. หัวเราะ.. ยกขาซ้าย..ยกขาขวา..เดินหน้า..ถอยหลัง..ยกมือซ้าย-ขวา) ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างให้อาดัมกับเอวาพูดได้ เคลื่อนไหวไปมาได้ และพระเจ้าสร้างเราทุกๆ คนในชั้นเรียนนี้ให้พูดได้ เคลื่อนไหวไปมาได้ด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรัก พระเจ้าน่ารักที่สุดเลย

พระเจ้าสร้างมนุษย์คนแรกนี้เป็นผู้ชายชื่ออาดัม และมนุษย์คนที่สองเป็นผู้หญิงชื่อเอวา (แสดงภาพที่ 1-2) ทุกๆเช้าอาดัมกับเอวาจะเข้าไปดูสวนของพระเจ้า ในสวนของพระเจ้า มีต้นไม้ มีดอกไม้ มีลำธารน้ำ มีสัตว์ต่างๆ อยู่มากมาย เมื่อถึงเวลาเย็นอาดัมกับเอวาก็กลับไปพักผ่อนที่บ้าน (แสดงภาพที่ 1-3) เขาจะอาบน้ำและทานอาหาร ที่มีประโยชน์ทุกวัน เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานร่างกายให้เขา เพราะฉะนั้นจะต้องดูแลร่างกายของเขา อย่างดี

ถามเด็กๆว่า...

ใครอาบน้ำทุกเช้าทุกเย็นบ้าง ยกมือขึ้น (ให้ครูชมคนที่ยกมือว่าเป็นเด็กที่ดูแลร่างกายดีมาก)

ใครกินผักผลไม้ทุกวัน ยกมือขึ้น (ให้ครูชมคนที่ยกมือว่าเป็นเด็กที่ดูแลร่างกายดีมาก)

ใครนอนหลับพักผ่อนทุกวัน ยกมือขึ้น (ให้ครูชมคนที่ยกมือว่าเป็นเด็กที่ดูแลร่างกายดีมาก)

การตอบสนองของเด็ก

ครูพูดพร้อมทำท่าแล้วให้เด็กทำตาม จากนั้นให้ครูผู้สอนชี้ไปที่ส่วนต่างๆ และให้เด็กบอกว่า.. “นี่คือ..... (ชื่ออวัยวะที่ครูชี้).....ของฉัน พระเจ้าทรงสร้าง”

นี่คือ หูของฉัน พระเจ้าทรงสร้าง

นี่คือ ตาของฉัน พระเจ้าทรงสร้าง

นี่คือ แขนของฉัน พระเจ้าทรงสร้าง

ข้อท่องจำ

ปฐมกาล 2:7 “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มาจากดิน” (พูดพร้อมกับปรบมือ 2 ครั้งเป็นจังหวะ)

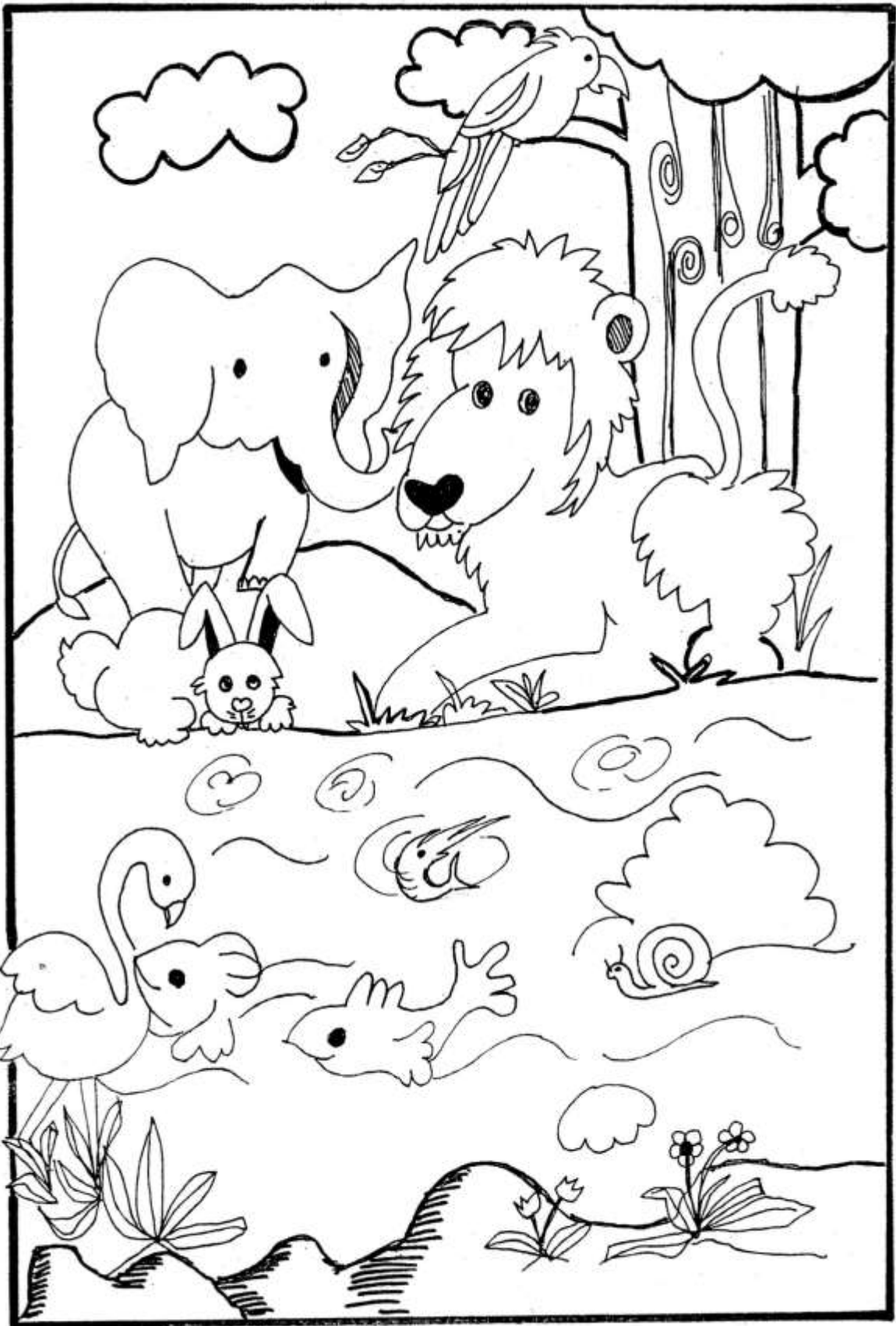
“พระเจ้า – ทรงสร้าง – มนุษย์ – มาจากดิน”

กิจกรรม

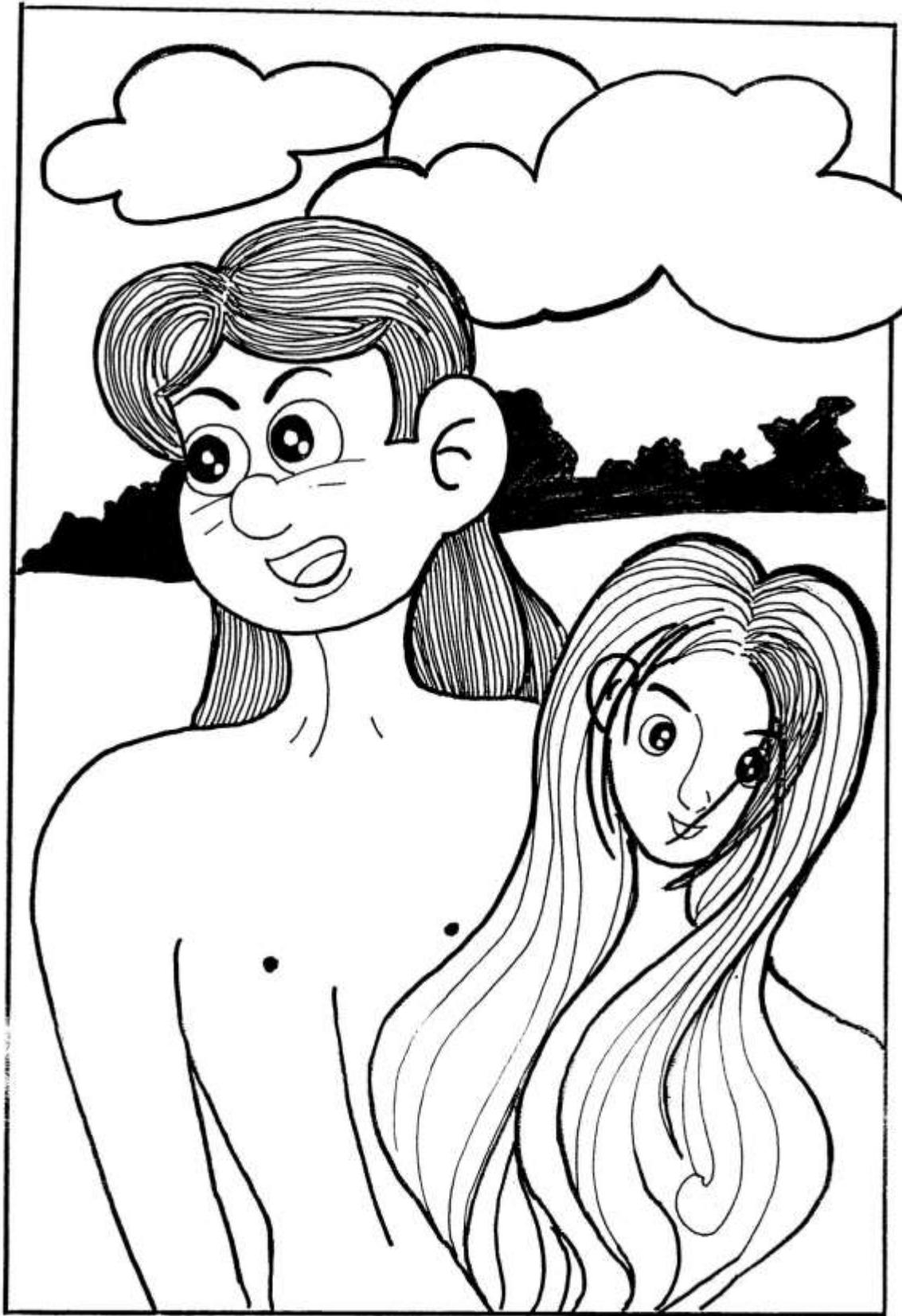
แจกรูปภาพเด็กเต็มตัวให้เด็กๆ ตีรูปที่สมดุลวาดเขียนซึ่งใช้สำหรับทำสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” ครูอาจจะช่วยเด็กตีกรุปภาพ

เลิกชั้นเรียน

สร้างระเบียบให้เด็กๆ โดยการให้ช่วยเก็บอุปกรณ์ต่างๆ ในห้องให้เรียบร้อย แล้วร้องเพลง “ลา ลา ลา” ด้วยกัน ครูอธิษฐานขอพรจากพระเจ้าสำหรับเด็กๆ สุขภาพร่างกายและครอบครัวของเด็ก

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉ่น 1-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 1-2

บทที่ 2 พระเจ้าทรงสร้างตาของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างดวงตา
2. เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของดวงตา
3. เพื่อให้เด็กได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับดวงตา

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 1:1-5, 14-15

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าสร้างดวงตาให้ฉัน” (แปลงจาก สุภาษิต 20:12)

อุปกรณ์

1. ปริ้นภาพจากอินเทอร์เน็ต รูปสัตว์ที่เห็นดวงตาชัดๆ 1 ตัว/1 A4
2. กระดาษ
3. ลวดกำมะหยี่ ดัดทำแว่นตา ใช้ 2 เส้นต่อแว่น 1 อัน

แนวความคิดสำหรับครู

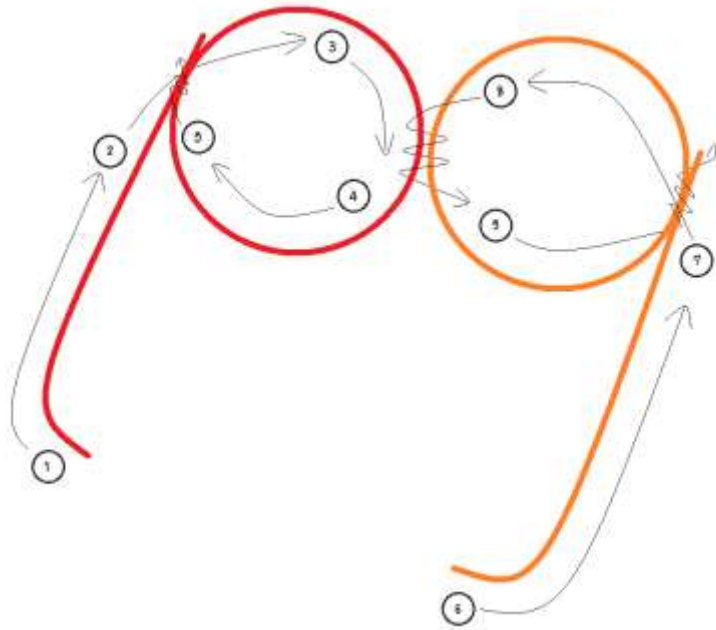
ดวงตา เป็นอวัยวะที่สำคัญของร่างกาย เด็กอาจจะไม่เข้าใจถึงความสำคัญของดวงตามากนัก ครูจะต้องสอนให้เด็กเข้าใจว่า เพราะถ้าเขาขาดดวงตาไปก็จะมองไม่เห็นอะไรเลย พระเจ้าทรงรักเขามากจึงทรงสร้างดวงตาให้ไว้สำหรับมองสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ และดวงตาก็สามารถสื่ออารมณ์ของเจ้าของดวงตานั่นว่ามีความสุขหรือมีความทุกข์ ในบทนี้ เด็กจะมีส่วนในการเรียนการสอนมากขึ้น เช่น... ถ้าขาดดวงตาแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง (ให้เด็กเอามือปิดตา) ซึ่งทำให้เด็กเข้าใจและรู้จักรักษาดวงตา เด็กเล็กๆ อาจจะยังไม่ทราบเกี่ยวกับการแยกสีต่างๆ แต่ก็จะมีบางคนอาจจะรู้บ้าง เช่น...แดง...ขาว...เหลือง บางคนอาจจะมึนสีที่ตัวเองชอบ ฉะนั้นในบทเรียนนี้อุปกรณ์จึงมีส่วนช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมเส้นลวดกำมะหยี่ 2 เส้น ต่อเด็ก 1 คน เตรียมเส้นลวดให้พอกับเด็กในชั้นเรียน

วิธีทำ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คนโดยให้มีครูพี่เลี้ยงดูแลกลุ่มอย่างน้อย 1 คน
2. นำเส้นลวดกำมะหยี่แจกให้ครูพี่เลี้ยงเพื่อช่วยทำแว่นให้เด็กๆ สวมตามวิธีในรูป

นมัสการ

ร้องเพลงประกอบท่า	เพลง.. โอ้ ระวงตาเล็กๆ หนุมองอะไร เพลง.. ตา ตา ตา เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม... “นี่ไง ดวงตาของฉัน ทุกวันฉันใช้มันมอง ดวงตาแสนดีทั้งสอง พระเจ้าได้ประทานมา”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับดวงตาของเรา ซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา ได้มองเห็นสิ่งสวยงาม อยู่รอบตัวเราได้อย่างชัดเจน ขอขอบคุณพระองค์”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้ครูพี่เลี้ยงเดินถวญถวายและนำเด็กๆ ร้องเพลง

เรื่องจากพระคัมภีร์

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างดวงตาให้เขาด้วย “เด็กๆ มองดูดวงตาของเพื่อนๆ ซึ่ แล้วดู ดวงตาของปลา มองดูดวงตาของกบ มองดูดวงตาของแมว มองดูดวงตาของนก มองดูดวงตาของหนอน ซึ่ พระเจ้า ทรงสร้างสัตว์ต่างๆ ก็มีดวงตา และพระเจ้ก็ทรงสร้างให้เรามีดวงตาด้วยเช่นกัน

(แสดงภาพที่ 2-1) พระเจ้าสร้างดวงตาของเรา เพื่อให้เรามองเห็นคุณพ่อ คุณแม่ ลุงป้า น้าอา เพื่อน และทุกคน พระเจ้าสร้างดวงตาให้เรา เพื่อให้เรามองเห็น สิ่งสวยงามที่พระเจ้าสร้าง ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ต่างๆ

(แสดงภาพที่ 2-2) พระเจ้าสร้างดวงตาให้เราแสดงอารมณ์ ถ้าเราเสียใจเราก็จะร้องไห้ น้ำตาไหลออกมา ถ้าเราดีใจดวงตาเราก็จะสดใส

และ ถ้าไม่รักษาดวงตาของเราให้ดี ๆ เราก็จะตาบอดได้ (ตาบอด คือ มองไม่เห็นอะไรเลย) เด็ก ๆ ลองปิดตา (ให้ทุกคนปิดตา) เด็ก ๆ มองเห็นเพื่อน ๆ และคุณครูไหม? (รอคำตอบ) แน่แน่นอนเด็ก ๆ มองไม่เห็น

เมื่อพระเจ้าประทานตาให้เรา (แสดงภาพที่ 2-3) เราต้องรักษาดวงตาของเราให้ดี อย่าเอามือที่สกปรกมาขยี้ตา และต้องระวังของแข็งหรือมีคมไม่ให้มากระทบหรือกระแทกดวงตาเรา เพราะอาจจะทำให้ดวงตาบอด

เรามองแสงจ้า ๆ นาน ๆ ก็ไม่ได้เพราะจะทำให้เราตาบอดเช่นเดียวกัน (แสดงภาพที่ 2-4) ให้ครูเล่าเรื่องอาจารย์เปาโลในกิจการ 9:1-9 ว่าทำไม ท่านจึงตาบอด (รูป 2-2) ที่ตาบอดก็เพราะเรามองแสงที่จ้าเป็นเวลานานเกินไปเพราะฉะนั้นเด็ก ๆ เอง ก็ต้องระวังอย่ามองแสงที่จ้า นานเกินไป

การตอบสนองของเด็ก

1. เด็ก ๆ คิดว่าตาของเราสำคัญไหม?
2. เด็ก ๆ จะรักษาดวงตาของเราได้อย่างไร?
3. เราจะเอามือที่สกปรกมาขยี้ที่ดวงตาของเราได้ไหม? เพราะอะไร?

แล้วร่วมร้องเพลง “ตา ตา ตา”

ข้อท่องจำ

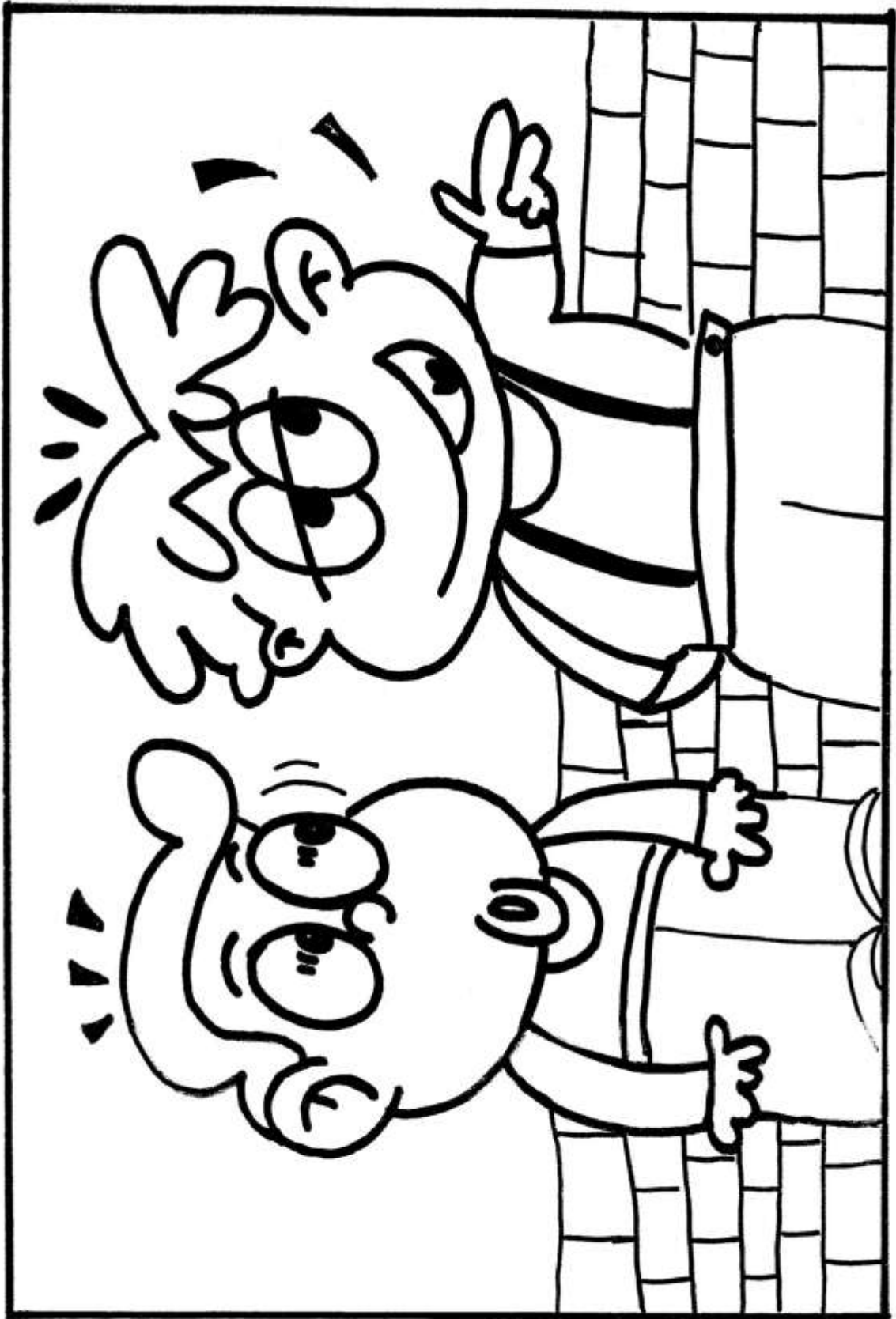
พระเจ้าทรงสร้างดวงตาให้... (ใส่ชื่อของแต่ละคน) ให้เด็กแต่ละคนท่อง แล้วท่องพร้อมกันอีกครั้ง

กิจกรรม

แจกรูปภาพดวงตาให้เด็ก ๆ ตีตุ๊บที่สมุดวาดเขียนซึ่งใช้สำหรับทำสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” ครูอาจจะช่วยเด็กตีตุ๊บภาพ

เลิกชั้นเรียน

ช่วยกันเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” อธิษฐานขอพรจากพระเจ้าและสุขภาพของเด็กทุกคนและที่สำคัญคือการรักษาดวงตาให้ปลอดภัย

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 2-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 2-2

บทที่ 3 พระเจ้าทรงสร้างหนูของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างหนู
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของหนู
3. เพื่อให้เด็กได้แยกเสียงต่างๆ และขอบคุณพระเจ้าสำหรับหนู

ข้อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 3:14-14

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าทรงสร้างหนูมาให้ฉัน” (แปลงจาก สุภาษิต 20:12)

อุปกรณ์

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. รูปใบหน้าคนที่ไม่เห็นหูและรูปหนู

แนวความคิดสำหรับครู

เสียง..เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ และน่าตื่นเต้นมาก หากเราจะได้ศึกษากันอย่างจริงจัง หนูก็เช่นเดียวกันมีความซับซ้อนอย่างน่าประหลาด แต่เมื่อเราจะสอนเด็กเล็กถึงเรื่องหนู ควรเน้นเฉพาะการฟังเสียงต่างๆ และให้ความสำคัญกับหูเท่านั้น เพื่อให้เด็กได้สนุกกับการใช้หูของเขาที่พระเจ้าสร้างให้และขอบคุณพระเจ้าสำหรับหูของเขา

การมีหูเพื่อคอยฟังเสียงของพระเจ้าเสมอกันนับว่าเป็นสิ่งที่ดี และน่าตื่นเต้นสักเท่าใดที่เราจะได้ยินเสียงของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของเรา นี่เป็นสิ่งที่หนูสนใจครูในการจัดเวลาสำหรับชีวิตส่วนตัวที่จะมีโอกาสได้อธิษฐานเฝ้าเดี่ยวและรอคอยฟังเสียงของพระเจ้า

เริ่มต้นชั้นเรียน

ครูใช้เครื่องบันทึกเสียง อัดเสียง แมวร้อง หมาเห่า ไก่ขัน เสียงเปิดก๊อกน้ำ เสียงพัดลม เสียงตุ๊กตาสติก เสียงฉีกกระดาษ เสียงปรบมือ เสียงเคาะโต๊ะ เสียงฯลฯ แล้วนำมาเปิดในชั้นเรียนเพื่อให้เด็กๆทายว่าคั้นเสียงอะไร?

ให้เด็กๆ หลับตาหรือยืนหันหลัง ครูเปิดเสียงต่างๆ ที่บันทึกเสียงไว้แล้วนั้น ถามเด็กๆว่า เสียงนั้นเป็นเสียงอะไร? สรุปลให้เด็กๆ ฟังว่า เราได้ยินเสียงต่างๆ ก็เพราะพระเจ้าทรงสร้างหูให้เรา หลังจากนั้นทบทวนประโยชน์ของอวัยวะที่ได้เรียนในบทที่ผ่านมา

นมัสการ

ร้องเพลงประกอบท่า	1. เพลง.. โอ้ ระวีง หูเล็กๆ หนูฟังอะไร 2. เพลง.. ตา ตา ตา 3. เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม.. “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับหูของฉัน ได้ยินเสียงหลายอย่างทุกวัน เสียงหมาเห่า โส่งๆ เสียงแมวร้อง เหมียวๆ เสียง...”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าที่เรามีหู ทำให้เราได้ยินเสียงต่างๆ ทำให้เราได้ฟังเรื่องของพระองค์ ทำให้เราได้ยินเสียงร้องเพลงสรรเสริญพระองค์”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ บอกครูได้ใหม่ว่า เรามีหูไว้ทำอะไร (แสดงภาพที่ 3-1) ใช่แล้วเอาไว้ฟัง เด็กๆ รู้ใหม่ว่าพระเจ้าได้พูดกับคนหลายคนและเขาเหล่านั้นก็ได้ยินเสียงของพระองค์ด้วย

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเด็กชายที่นำรักคนหนึ่งชื่อ ซามูเอล เขาเป็นเด็กที่ขยัน เขาอาศัยอยู่ที่โบสถ์กับคุณลุงเอลี ทั้งคุณลุงเอลีและซามูเอลรักพระเจ้ามาก ทุกๆ คืน ซามูเอลจะรีบเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าเสมอ ห้องนอนของเขาอยู่ใกล้ห้องนอนของคุณลุงเอลี ทุกๆ เช้า (แสดงภาพที่ 3-2) เมื่อเขาได้ยินเสียงไก่ขันก็จะรีบตื่นและลุกออกจากที่นอนทันที เพื่อช่วยคุณลุงเอลีทำความสะอาดโบสถ์ ทั้งปัด กวาด เช็ด ถู ซามูเอลทำเช่นนี้ทุกๆ วัน

และแล้วในคืนวันหนึ่ง เมื่อคุณลุงเอลีไปนอนแล้ว ซามูเอลก็นอนอีกห้องหนึ่ง ขณะที่ซามูเอลกำลังนอนหลับอยู่นั้น (ทำท่านอนหลับและกรนด้วย) (แสดงภาพที่ 3-3) เขาก็ได้ยินเสียงคนเรียกชื่อ ซามูเอลเอ๋ย ซามูเอลเอ๋ย ซามูเอลเอ๋ย จนเขาต้องลุกตื่นขึ้นมา (ทำท่าปองหู) “เอ๊ะ เสียงใคร ใครเรียกชื่อเรา ต้องมีคนเรียกเราแน่ๆเลย ใครน้อ”

เด็ก ๆ รู้ใช่ไหมว่า พระเจ้าทรงประทานหูให้เราไว้สำหรับฟังเสียงต่างๆ ของซามูเอล ก็ได้ยินเสียงเช่นเดียวกัน “ซามูเอล ซามูเอล เอ๋ย” เมื่อเขาได้ยินดังนั้นก็คิดว่าต้องเป็นคุณลุงเอลีแน่ๆ จึงรีบลุกขึ้นไปหาคุณลุงเอลีของเขาทันที “ผมอยู่ที่นี่ครับคุณลุง ... คุณลุงเรียกผมหรือครับ” คุณลุงเอลีก็ตื่นขึ้นมาเพราะเสียงเรียกของซามูเอล (ทำท่าคนงัวเงีย) บอกว่า “เปล่า.. ลุงไม่ได้เรียกซามูเอล กลับไปนอนเถอะ” ซามูเอลกลับไปนอน (ทำท่านอน) เอ.. ถ้าไม่ใช่ คุณลุงเอลีเรียก จะเป็นใครนะ

แต่แล้วหูของซามูเอลก็ได้ยินเสียงนั้นอีก เขาก็ลุกไปหาคุณลุงเอลีอีกครั้ง และคุณลุงก็บอกว่า “ลูกเอ๋ย เราไม่ได้เรียกเจ้า จงกลับไปนอนเถาะ” ซามูเอลก็กลับไปนอนและก็ได้ยินเสียงเรียกอีกเป็นครั้งที่ 3 เขาก็รีบไปหาคุณลุงอีกครั้ง ตอนนี้ลุงเอลีรู้แล้วว่าเสียงที่เรียกซามูเอลเป็นเสียงของใคร ท่านจึงบอกกับซามูเอลว่า “โอ เด็กน้อยของคุณ เสียงที่เจ้าได้ยินนั้นเป็นเสียงของพระเจ้า ถ้าเจ้าได้ยินเสียงนั้นอีกก็ให้ตอบว่า ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ขอพระเจ้าได้ตรัสกับข้าพระองค์ เพราะหูของข้าพระองค์คอยฟังอยู่”

และเมื่อซามูเอลเข้านอนอีกครั้ง เขาก็ได้ยินเสียงเรียกนั้น คราวนี้ซามูเอลได้ยินเสียงของพระเจ้าชัดเจน เขาจึงตอบรับพระองค์อย่างที่คุณลุงเอลีบอกเขาไว้ทันที (แสดงภาพที่ 3-4) เพราะซามูเอลมีหูที่คอยฟังเสียงของพระเจ้า จึงรู้ว่าพระเจ้าเรียกเขา เขาก็ขอบคุณพระเจ้าสำหรับหูของเราด้วยที่ได้ฟังเรื่องราวจากพระคัมภีร์ และได้ฟังเสียงเพื่อน ๆ ได้ยินเสียงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอย่างไร้ที่ติ

การตอบสนองของเด็ก

วันนี้ เราได้เรียนรู้ว่า พระเจ้าทรงสร้างหูของเรา เอาล่ะ...พระเจ้าสร้างหูของเราไว้ทำอะไรบ้าง? เราจะใช้หูของเราฟังเสียงและทำเลียนแบบ เมื่อเราได้ยินเสียงอะไรให้เราออกเสียงตาม (เสียงพูดดั่งๆ-เบาๆ, หัวเราะ-ร้องไห้, เสียงสัตว์-เสียงผู้หญิงผู้ชายพูด) หรือถ้าครูตบมือดั่ง-เบาๆก็ให้เด็กทำตาม เรียกชื่อ...ถ้ามีเด็กที่โตหน่อยและกล้าให้เขาออกมาเล่นเกมสลับแทนครูก็ได้ สรุปเกมสลับนี้ว่า พระเจ้าสร้างหูไว้เพื่อให้เราได้ยินเสียงต่างๆ เราขอบคุณพระเจ้า

ข้อท่องจำ

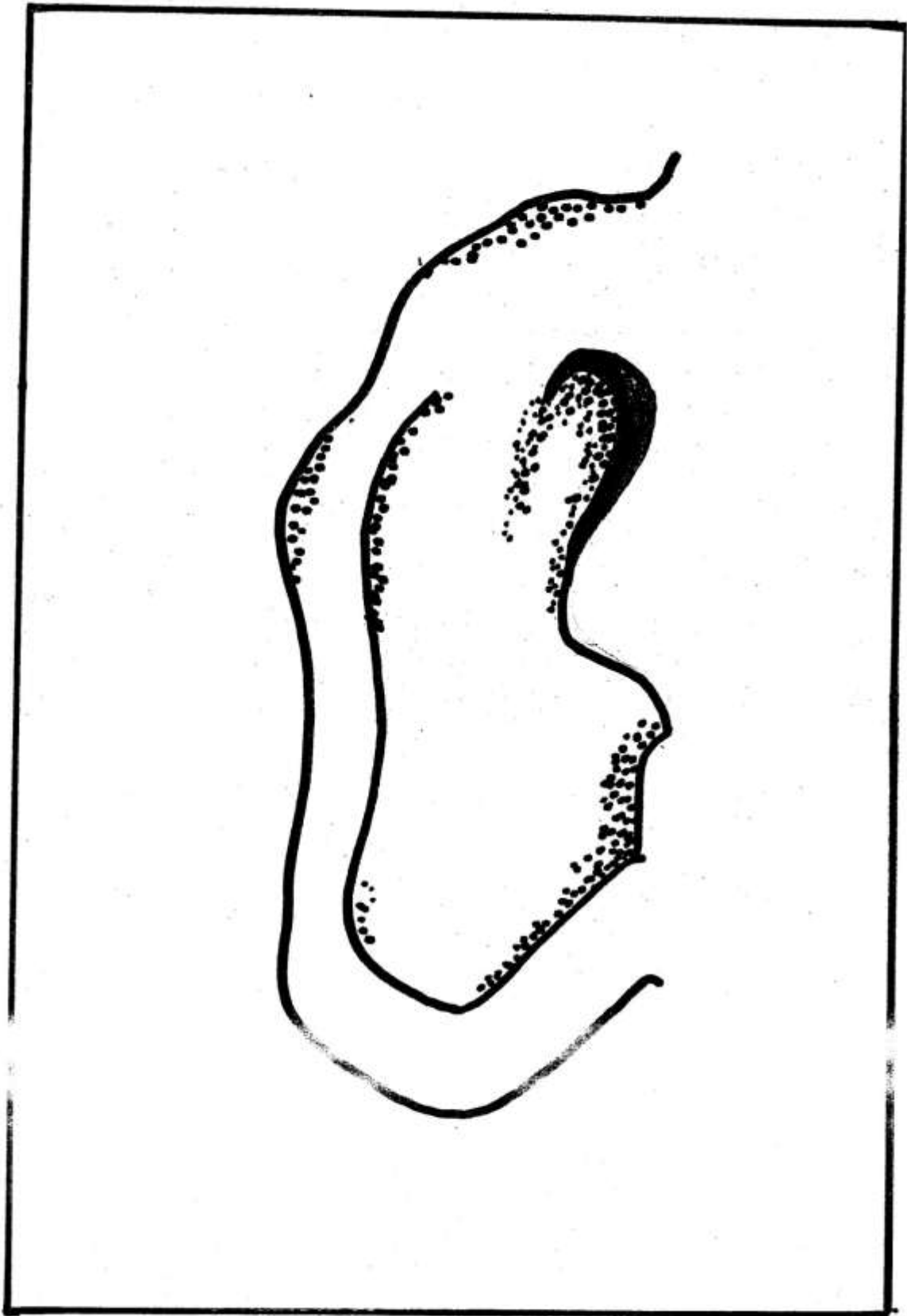
ให้เด็กๆพูดตามครูทีละประโยคแล้วปรบมือ 2 ครั้ง “พระเจ้า-สร้างหู-มาให้...(ใส่ชื่อแต่ละคน-)” แล้วชวนชื่อเด็กๆให้ครบทุกคน เรียกชื่อใครให้คนนั้นเอามือจับที่หูของตัวเอง ถ้าเด็กไม่เข้าใจกติกาหรือยังไม่ทันเพื่อนๆ ครูที่เลี้ยงช่วยเหลือเด็กๆด้วย ถ้ามีเวลาก็ให้ทบทวนข้อท่องจำที่ผ่านมาด้วย

กิจกรรม

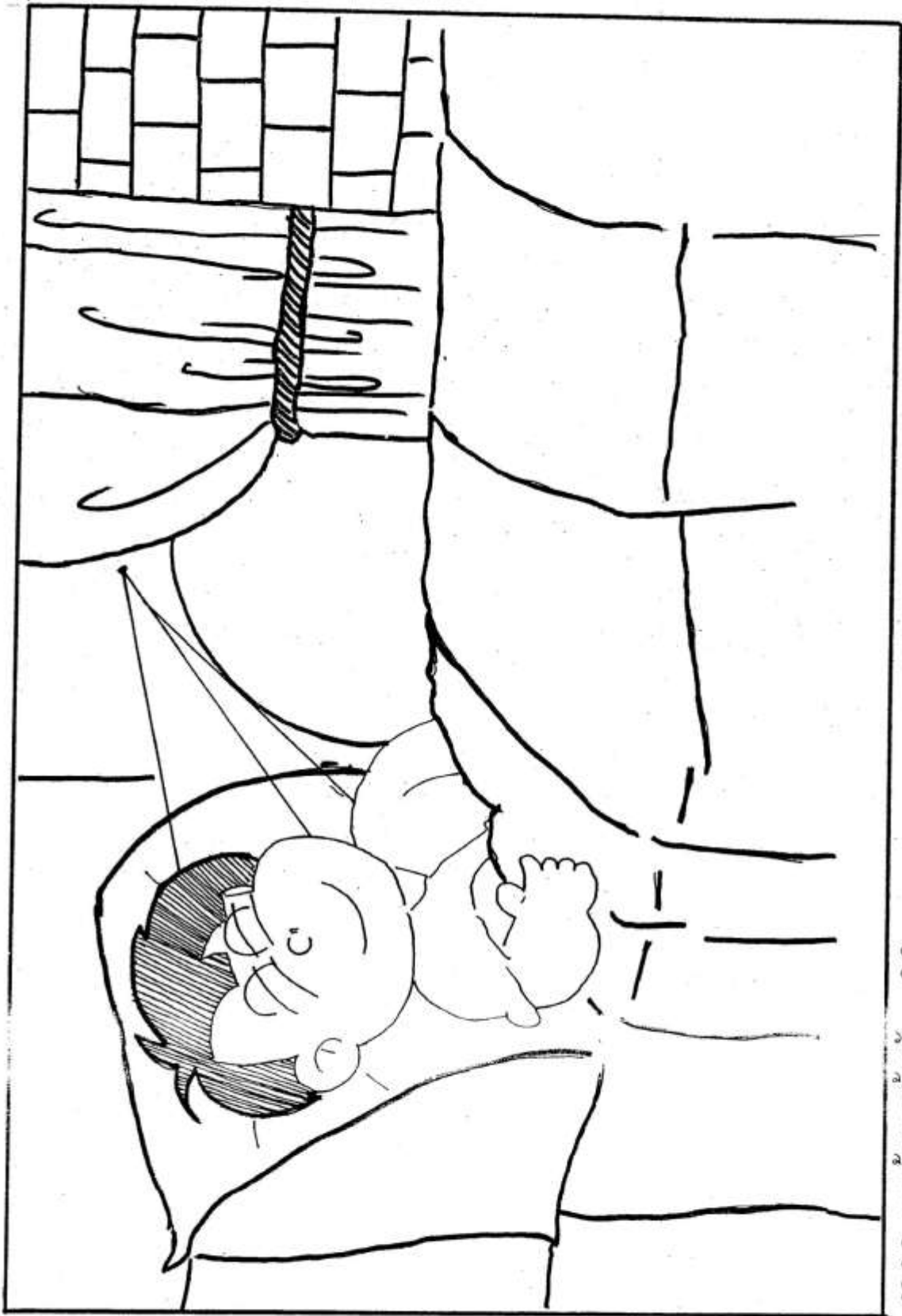
ให้เด็กติดรูปภาพเพื่อสะสมอวัยวะในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” โดยการแจกรูปใบหน้าคนที่ไม่มียุและรูปหู เพื่อให้เด็กๆติดหูในตำแหน่งที่ถูกต้อง

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” อธิษฐานขอพรจากพระเจ้า สำหรับเด็กๆ ที่จะมีหูคอยฟังสิ่งที่ดีๆ เสมอ

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 3-1

NT ၇-၇ မြန်မာ့နိုင်ငံတော် ၁၉၄၈ ခုနှစ် ၇-၇

บทที่ 4 พระเจ้าทรงสร้างจมูกของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างจมูกและดมหายใจ
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของจมูกและดมหายใจ
3. เพื่อให้เด็กได้ทดลองดมกลิ่นต่างๆ และขอบคุณพระเจ้าสำหรับจมูกของเขา

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 2:7

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าให้ลมหายใจเข้าทางจมูก” (แปลงจาก ปฐมกาล 2:7)

อุปกรณ์

1. ภาพ ตา หู จมูก ขนาดครึ่งกระดาษ A4 หลายๆ ชิ้น
2. ดอกไม้มีกลิ่นต่างๆ 3 ชนิด หรืออาจจะเป็นเครื่องปรุงอาหาร ขนม, ผลไม้, น้ำหอมกลิ่นอ่อนๆ 3 ชนิด
3. รูปใบหน้าคนที่ไม่มีจมูกและรูปจมูก

แนวความคิดสำหรับครู

จมูก เป็นสิ่งที่เด็กเล็กๆ สงสัยว่ามีเอาไว้ทำไม เด็กเล็กมักมีความรู้สึกไวต่อกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์มากทีเดียว เราสังเกตได้ว่าเขาจะแสดงความรู้สึกไม่พอใจทันทีเมื่อได้กลิ่นที่ไม่ดีและเด็กชอบกลิ่นที่หอม ซึ่งอาจจะเป็นดอกไม้ อาหาร ฯลฯ

วันนี้ เราจะเปิดโอกาสให้เด็กค้นพบโลกของกลิ่นด้วยจมูกของเขาเอง เขาจะได้อะไรถึงความสำคัญของจมูก และขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างจมูกให้เขาและทรงสร้างกลิ่นต่างๆ ไว้มากมายในโลกนี้

เริ่มต้นชั้นเรียน

ติดรูปภาพ ตา หู จมูก อวัยวะละขนาดครึ่ง A4 ไว้รอบๆห้องเรียน เมื่อเด็กๆเข้ามาในห้องทุกคนแล้ว ให้เล่นเกมสหาอวัยวะด้วยกัน ให้ครูผู้สอนหันหลังออกคำสั่งให้เด็กๆไปหาอวัยวะอะไร? (ระหว่าง ตา หู และ จมูก) เมื่อเด็กคนไหนหาอวัยวะถูกก็ให้ขนมชิ้นเล็กๆ(ถ้าเด็กดืงภาพเองไม่ได้ครูพี่เลี้ยงช่วยเด็กดืงภาพด้วย) ส่วนครูพี่เลี้ยงก็ช่วยนำอวัยวะที่เด็กเลือกดืงออกมาไปติดที่กำแพงห้องเช่นเดิม แล้วให้เล่นวนอีกสัก 3-4 ครั้ง แล้วเข้าช่วงต่อไป

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. ตา ตา ตา 2. หอม ห้อม หอม 3. พระเจ้าทรงสร้างฉันมา
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม “นี่ไง จมูกเล็กๆ ของฉัน ทุกวันฉันใช้หายใจ ขอบคุณองค์พระเจ้ายิ่งใหญ่ ให้ฉันมีจมูกน่ารัก
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับจมูกของเราทุกคน ที่เอาไว้หายใจ และดมกลิ่นต่างๆ เราสรรเสริญพระองค์”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างอาดัมครั้งแรกนั้น เขาอนึ่งไม่กระดุกกระดิกเลยใช่ไหม ดูเหมือนตุ๊กตาหรือหุ่นยนต์ที่ไม่มีชีวิต แต่เมื่อพระเจ้าเป่าลมหายใจของพระองค์เข้าไปในจมูกของอาดัม (ซึ่งที่จมูกและทำท่าเหมือนกับหายใจเข้า ให้เด็กหายใจเข้าพร้อมๆกัน) (แสดงภาพที่ 4-1) และเมื่ออาดัมใช้จมูกสูดดมเอาลมหายใจของพระเจ้าเข้าไปในร่างกายของเขา เขาก็กระดุกกระดิกตัวได้ เขาเริ่มมีชีวิตเคลื่อนไหวไปมาได้ สมมุติว่าพระเจ้าไม่ให้ลมหายใจแก่อาดัม อัดัมจะเป็นอย่างไร? แน่ๆเขาจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้เลยถ้าขาดลมหายใจของพระเจ้า

ถ้าพระเจ้าไม่ให้ลมหายใจกับเราเราก็จะตาย เช่นกัน ถ้าจมูกเราไม่ยอมหายใจเราก็จะตาย เราขอบคุณพระเจ้าที่เรามีจมูกช่วยในการหายใจเข้าออกซึ่งทำให้เรามีชีวิตอยู่ได้ (ให้เด็กๆ ลองปิดจมูกไม่หายใจสักครู่แล้วเอามือออก คุรถามความรู้สึกของเขาว่ารู้สึกอย่างไรบ้าง? รอดีกๆตอบ)

อาดัมมีจมูก และพระเจ้าให้ลมหายใจกับเขาแล้ว อัดัมก็เดินไปและมองไปรอบๆ เห็นต้นไม้และดอกไม้สีสันสวยงามจริงๆ (แสดงภาพที่ 4-2) ยิ่งเดินเข้าไปใกล้ดอกไม้เขาก็ได้กลิ่นหอมๆจากดอกไม้เหล่านั้น

การตอบสนองของเด็ก

ยื่นดอกไม้หลายให้เด็กๆดม นี่คืดอกกุหลาบ ใครชอบกลิ่นกุหลาบนี้บ้างยกมือขึ้น?, ยื่นดอกมะลิให้เด็กๆดม นี่คืดอกมะลิ ใครชอบกลิ่นดอกมะลินี้บ้างยกมือขึ้น?, ยื่นดอกลิลาวดีให้เด็กๆดม นี่คืดอกลิลาวดี ใครชอบกลิ่นดอกลิลาวดีนี้บ้างยกมือขึ้น?, (หรือจะเลือกดอกไม้ที่มีกลิ่นชนิดอื่นๆตามท้องถิ่นก็ได้สัก3ดอก)

ยื่นน้ำมะนาวให้เด็กๆดมกลิ่น นี่คือน้ำมะนาว ใครชอบกลิ่นน้ำมะนาวนี้บ้างยกมือขึ้น?, ยื่นน้ำผึ้งให้เด็กๆดมกลิ่น นี่คือน้ำผึ้ง ใครชอบกลิ่นน้ำผึ้งนี้บ้างยกมือขึ้น?, ยื่นน้ำปลาให้เด็กๆดมกลิ่น นี่คือน้ำปลา ใครชอบกลิ่นน้ำปลานี้บ้างยกมือขึ้น?, (หรือจะเลือกผลไม้หรือเครื่องเทศสำหรับทำอาหาร หรืออะไรก็ได้ที่มีกลิ่นหลากหลายที่หาได้สะดวกๆในท้องถิ่นนั้นๆ สัก3กลิ่น)

ให้เขาได้มีโอกาสดมกลิ่นดอกไม้และกลิ่นต่างๆที่เตรียมไว้ แล้วให้โอกาสเขาอธิบายว่าเขารู้สึกอย่างไรกับกลิ่นนั้นๆบ้าง? ถามเด็กว่าถ้าเด็กๆไม่มีจมูกจะได้กลิ่นต่างๆหรือเปล่า? ด้วยเหตุนี้ เรามาร่วมกันขอบคุณพระเจ้า ที่ให้อากาศหายใจแก่เราทำให้เรามีชีวิตอยู่ และมีกลิ่นต่างๆ อีกมากมายในโลกที่เราจะได้ดมชื่นใจด้วยจมูกของเรา

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าให้ลมหายใจเข้าทางจมูก” โดยให้ท่องทีละประโยค พระเจ้า-ให้ลม-หายใจ-เข้าทาง-จมูก

ร้องเพลง

ตา ตา ตา

หอม หอม หอม

กิจกรรม

ให้เด็กติดรูปภาพเพื่อสะสมอวัยวะในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” โดยการแจกรูปใบหน้าคนที่ไม่ม่มีจมูกและรูปจมูก เพื่อให้เด็กๆติดจมูกลงในตำแหน่งที่ถูกต้อง

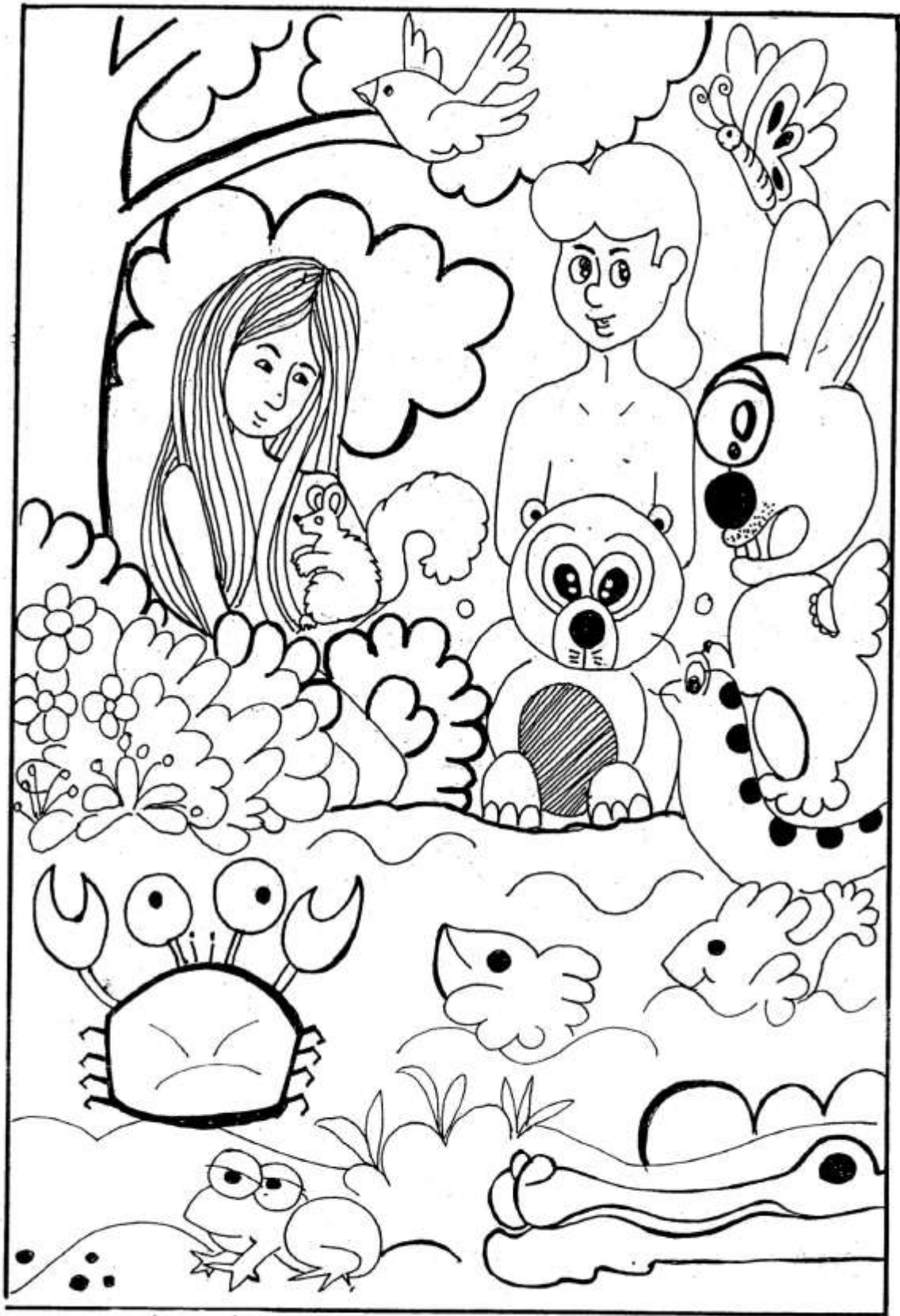
เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” อธิษฐานขอพรจากพระเจ้า สำหรับเด็กและครอบครัวของเขา

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 4-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 4-2

บทที่ 5 พระเจ้าทรงสร้างปากของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างปาก
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของปาก
3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าสำหรับปากที่พระเจ้าสร้างให้เขา

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 1:8-23, 57-66

ข้อท่องจำ

“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปากของเรา” (แปลงจาก สดุดี 63:3)

อุปกรณ์

1. น้ามะนาว น้ำผึ้ง น้ำปลา
2. . รูปใบหน้าคนที่ไม่มีปากและรูปปาก

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการในการใช้ปากได้อย่างสนุกและมีความสุข พ่อแม่จะรู้สึกตื่นเต้นเมื่อลูกพูดได้หรือได้คำพูดใหม่ๆ ที่เขาเลียนแบบจากสิ่งรอบตัวเขา ปากมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น ริมฝีปาก ฟัน เหงือก ลิ้น ต่อม น้ำลาย ฯลฯ

บทเรียนในวันนี้จะไม่เน้นส่วนประกอบของปาก แต่จะสอนให้เด็กรู้เกี่ยวกับหน้าที่ปากที่มีไว้สำหรับกินและพูด เด็กจะมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตัวของเขาเองและให้เด็กรู้ว่าปากของเรามีไว้สำหรับสรรเสริญพระเจ้า ไม่ควรให้คำหยาบคายออกจากปากของเรา

เริ่มต้นชั้นเรียน

ยื่นน้ามะนาวให้เด็กชิม นี่คือน้ามะนาว มะนาวมีรสชาติอะไร? ใครชอบความเปรี้ยวของน้ามะนาวนี้บ้าง ยกมือขึ้น?, ยื่นน้ำผึ้งให้เด็กชิม นี่คือน้ำผึ้ง น้ำผึ้งมีรสชาติอะไร? ใครชอบความหวานของน้ำผึ้งนี้บ้างยกมือขึ้น?, ยื่นน้ำปลา(ผสมน้ำอุ่นเล็กน้อยเพื่อลดความเค็ม)ให้เด็กชิม นี่คือน้ำปลา น้ำปลามีรสชาติอะไร? ใครชอบความเค็มของน้ำปลาบ้างยกมือขึ้น?

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างปากให้เรา คุณให้เด็กได้มีโอกาสชิมและบอกความรู้สึก เมื่อชิมรสต่างๆ เหล่านี้ และบอกด้วยว่า “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ...ความเปรี้ยว ความหวาน ความเค็ม

นมัสการ

เพลงประกอบทำ	1.อย่าพูดในสิ่งที่มันไม่ดี (Top Kids1) 2.โอ้ ระวังปากเล็กๆ พูดอะไร 3. ตา ตา ตา
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม... “ขอบคุณพระเจ้าที่ฉันมีปากอยากยิ้ม ร้องเพลงสรรเสริญ อยากพูดกับเพื่อนให้เปล็ดเปล็น แล้วชวนกันสรรเสริญด้วยเสียงดัง”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปากที่ทรงประทานให้เราไว้สำหรับพูดและร้องเพลง สรรเสริญพระองค์และสำหรับทานอาหารที่พระองค์ทรงประทานให้ทุกวัน”
ถวายเป็นเกียรติ	ร้องเพลง “เราถวายเป็นเกียรติ”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างปากให้เรา พระองค์ทรงดีต่อเรามาก เรามีปากไว้ทำอะไรบ้าง (รอให้เด็กตอบ)...

ยังมีคุณลุงกับคุณป้าคนหนึ่ง อยู่ด้วยกันมานานแล้ว แต่ยังไม่มียุกลูกเลยสักคนเดียว คุณลุงคุณป้าเป็นคนที่รักพระเจ้ามาก และบ่อยครั้งที่เขาทั้งคู่ก็ชอบอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้า หนูๆ ชอบอธิษฐานไหม? แล้ววันหนึ่ง (แสดงภาพที่ 5-1) ขณะที่คุณลุงใช้ปากพูดคำอธิษฐานออกมาอยู่นั้น

ทูตสวรรค์ของพระเจ้า ได้มาบอกคุณลุงว่า “นี่แน่ะ ภรรยาของท่านจะมีลูกชายคนหนึ่ง”
คุณลุงพูดว่า “จะเป็นไปได้ยังไง! เพราะเราสองคนอายุมากแล้ว”
ทูตสวรรค์พูดตอบว่า “เออละ ถ้าท่านไม่เชื่อแน่ ต่อไปนี่ท่านจะกลายเป็นคนใบ้พูดไม่ได้
และจะหายเป็นคนใบ้กลับมาพูดได้อีกครั้งก็ต่อเมื่อที่เด็กเกิดมาแล้ว”

(แสดงภาพที่ 5-2) นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาคุณลุงก็กลายเป็นใบ้ การเป็นใบ้ คือ การพูดไม่ได้เลย คุณลุงได้ แต่พูด เอ้อๆ อ้าๆ เท่านั้น “เด็กๆอยากเป็นเหมือนคุณลุงไหม” ไม่มีใครอยากเป็นเลย มีปากแต่พูดไม่ได้ ร้องเพลงไม่ได้ ไม่สนุกแน่นอน และถ้าอยากจะคุยกับคนอื่นๆ แล้วพูดไม่ได้ก็ต้องเขียนตัวหนังสือให้คนอื่นฯอ่านได้เท่านั้น

ไม่นาน คุณปู่ก็ตั้งครรภ (ท้อง) ท้องของคุณปู่ใหญ่ขึ้นทุกวัน เมื่อครบ 9 เดือนก็คลอดลูกออกมา เป็นเด็กผู้ชายที่น่ารักมาก (แสดงภาพที่ 5-3) เมื่อเด็กเกิดมาเขาก็ใช้ปากของเขาร้อง อู๊อู๊ ๆ ๆ ร้องให้เสียงดังเชียว... และเมื่อเด็กหิวเขาก็ดูดนมแม่ จู้บ ๆ ๆ น่าอร่อยจริงๆ โอ้!! เด็กๆทุกคนที่เกิดมาก็ใช้ปากของเขาเลยที่เดียว

แต่ที่ที่น่าสนใจและตื่นเต้นเป็นที่สุดมากกว่าคนอื่นๆ ก็คือ คุณลุง เพราะคุณลุงสามารถใช้ปากพูดได้แล้วตามคำพูดของทูตสวรรค์ที่ได้บอกไว้ คุณลุงใช้ปากพูดคำสรรเสริญพระเจ้าชอบคุณพระเจ้าที่เขาได้ลูกชายและได้กลับมาพูดได้อีกครั้ง

เราชอบคุณพระเจ้าที่คุณลุงพูดไว้แล้ว ทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างปากของเราและควบคุมปากของเราได้ สิ่งที่เราควรทำ คือ เราจะใช้ปากของเราร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกวัน

การตอบสนองของเด็ก

ถ้าเราไม่มีปากเราก็กินไม่ได้พูดไม่ได้ แต่ถ้าเรามีปากแล้วเรากินโดยไม่คิดถึงว่าคนอื่นจะหิวไหม? เรามีปากแล้วเราพูดจาไม่ดีกับคนอื่น การมีปากแล้วทำแบบนี้ไม่ดีเลยจริงๆ แต่ถ้าเรามีปากและมีขนมเราก็แบ่งปันให้คนอื่นกินด้วย เรามีปากและพูดดีเพราะๆกับคนอื่น เรามีปากและพูดสรรเสริญพระเจ้าทุกวันๆ เราจะกลายเป็นเด็กน่ารัก และเป็นที่ยืนชอบของทุกคนและของพระเจ้าด้วย

เด็กๆคนไหนอยากเป็นเด็กดีและเป็นที่ยืนชอบของทุกคนและของพระเจ้าด้วยให้ยกมือขึ้น? ให้ครูผู้สอนนำเด็กๆอธิษฐาน “เราชอบพระคุณพระเจ้าที่สร้างปากให้เรา และขอให้ปากของเราเป็นที่น่ารักสำหรับทุกคนและสำหรับพระองค์ด้วย” อาเมน

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำวันนี้คือ ...”ปากของฉันจะสรรเสริญพระเจ้า”

ปากของฉัน	>>	ชี้ที่ปากตัวเอง
จะสรรเสริญ	>>	พนมมือ
พระเจ้า	>>	ชี้ไปข้างบน

กิจกรรม

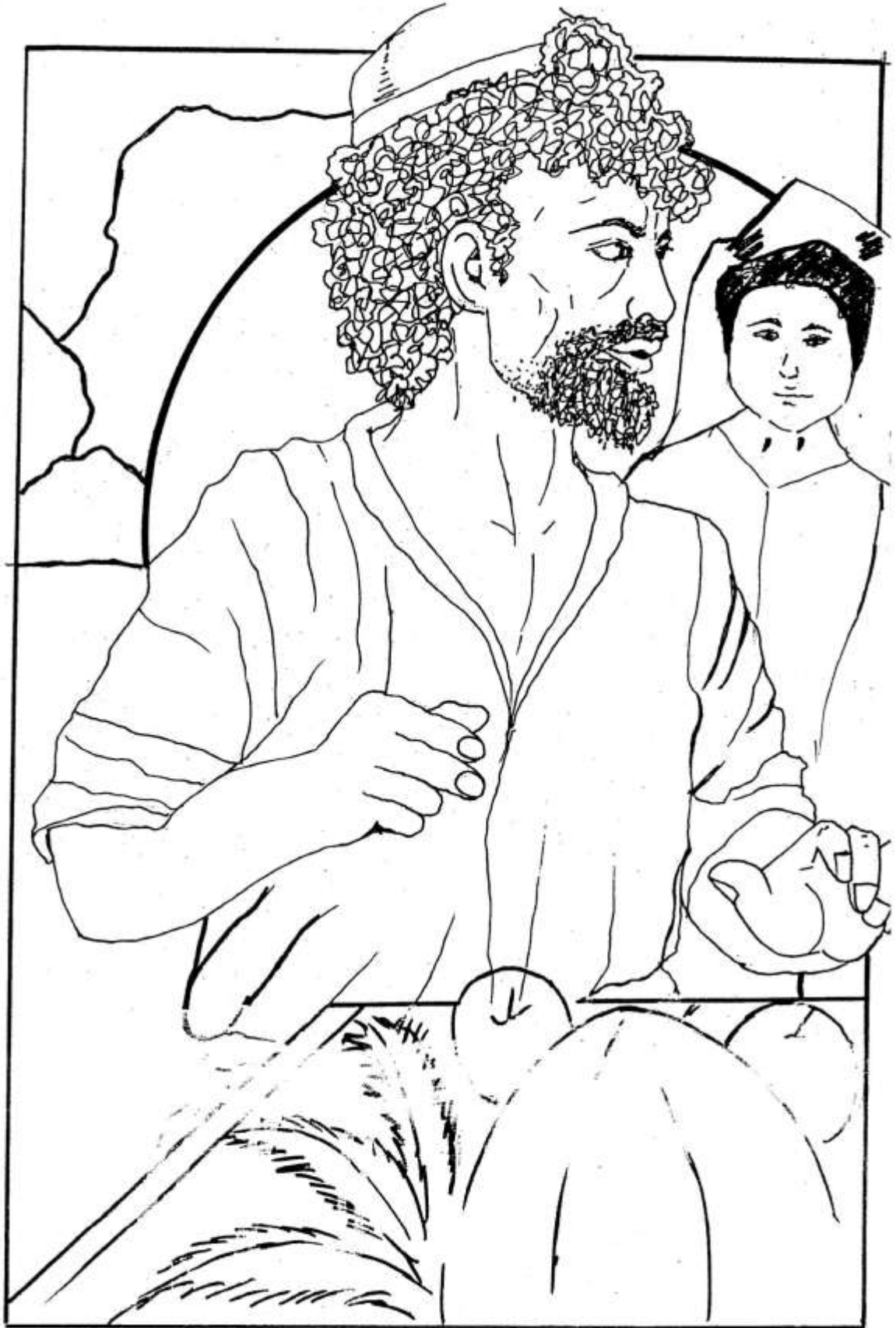
ให้เด็กติดรูปปากที่รูปใบหน้าคนที่เตรียมไว้ แล้วนำไปติดในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” อธิษฐานขอพรจากพระเจ้า สำหรับเด็กและที่จะใช้ปากพูดในสิ่งที่ดีและสรรเสริญพระเจ้า

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 5-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 5-2

บทที่ 6 พระเจ้าทรงสร้าง แขน มือ นิ้ว

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้าง แขน มือ นิ้ว
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญว่าอวัยวะเหล่านี้จะได้บ้าง
3. เพื่อให้เด็กได้ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้าง แขน มือ นิ้ว ให้เขา

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 2:7, 15

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าให้เขาดูแลรักษาสวน” (แปลงจาก ปฐมกาล 2:15)

อุปกรณ์

กระดาษ สีเมจิกหลาย ๆ สี กาว กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

เด็ก ๆ พยายามค้นพบอยู่แล้วว่า แขน มือ นิ้วของเขาทำอะไรได้บ้าง? เขามีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อสามารถตักข้าวใส่ปากเองได้ เขาดีใจเมื่อเขากระดิกนิ้วได้เหมือนผู้ใหญ่ อาจแนะนำเขาว่ามีมือขวา มือซ้ายแต่ยังไม่จำเป็นต้องสอนให้จำได้ว่า ไหนเป็นมือขวา ไหนเป็นมือซ้าย

ครูอาจนำเด็ก ๆ ให้มีประสบการณ์ต่างๆ ในการใช้มือ แขน นิ้วของเขาและหัวใจเด็ก ๆ ให้รู้ว่า พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงคุ้มครองปกป้องในชีวิตของเขาเสมอ และเขาจะมีโอกาสยกมือของเขาขึ้นสรรเสริญพระเจ้าด้วย เช่นเดียวกันพระเจ้าทรงประทานมือ แขน เท้า มาให้ครูที่จะสามารถสร้างสิ่งที่ดีให้กับเด็กเล็กๆ เหล่านี้ได้

เริ่มต้นชั้นเรียน

เปิดชั้นเรียนด้วยการมากระดิกนิ้วเป็นจังหวะ (ครูต้องกระดิกให้ถูกต้องแต่เด็กอาจทำไม่ได้อย่างครู เด็กจะสนุกกับการกระดิกนิ้วเป็นจังหวะ)

กระดิกนิ้วโป้ง ๆ กระดิกนิ้วชี้ ๆ กระดิกนิ้วกลาง ๆ กระดิกนิ้วนาง ๆ กระดิกนิ้วก้อย ๆ ขอบคุณพระเจ้า ๆ และครูปาเด็กร้องเพลง “นิ้วโป้งอยู่ไหน” พร้อมกับทำท่าประกอบเพลงด้วยก็ได้หรือร้องเพลง “ยกมือขึ้นแล้วหมุน ๆ”

เด็ก ๆ มือของเราทำอะไรได้บ้าง? (เรียกชื่อถาม รอคำตอบ ถ้าตอบใหม่ได้ให้ถามคำถามปิด เช่น น้อง..ใช้มือจับช้อนกินข้าวได้ไหม? ถ้าเด็ก ๆ ตอบ ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับมือของเขาและชมเขาว่าเขาเก่ง)

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. กำ กำ แบ แบ 2. ไข่ ระวังมือเล็กๆ พุดอะไร 3. ยกมือขึ้นแล้วหมุนๆ
กิจกรรมนมัสการ	ทำกิจกรรมเมื่อตอนเริ่มต้นชั้นเรียนอีกครั้งและให้เด็กพุดตาม เพื่อเขาจะรู้จัก นิ้วทั้งห้าดีขึ้นและจะได้สรรเสริญพระเจ้าอย่างเต็มที่
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าสำหรับแขนที่แข็งแรง นิ้วที่น่ารัก และมือเล็กๆ ซึ่งทำอะไร ได้หลายอย่าง ขอให้เรารักพระองค์มากขึ้นและเอามือนี้ช่วยคุณพ่อคุณแม่ทุกวัน”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ คงยังจำได้ว่า พระเจ้าทรงสร้างอาดัมมาจากดิน ทรงสร้างเขาอย่างงดงามที่สุด พระเจ้าทรงให้คนมี แขนสองข้าง และมีขาสอง มีร่างกายที่แข็งแรง (แสดงภาพที่ 6-1)

ให้เด็ก ๆ ยกมือขึ้น มือซ้าย และมือขวา ลองโบกไปมา เราทำอะไรกับมือของเราได้บ้าง (ให้เด็กมีโอกาสทำ สิ่งต่างๆ เช่น ตบมือแรงๆ เบาๆ ตบมือเหนือศีรษะ ทำท่ารำ ทำท่าต่างๆ) พระเจ้าทรงสร้างมือของเรามาดีจริง ๆ หาก เราไม่มีมือเราจะทำอะไรสนุกๆ ไม่ได้เลย

(แสดงภาพที่ 6-2) พระเจ้าทรงให้อาดัมดูแลรักษาสวนของพระองค์ ที่เขาดูแลรักษาสวนได้ เพราะเขา มีมือ มีแขนที่แข็งแรงและมีกำลังมาก

เอาละ เราจะลองมาทำงานอย่างอาดัม ดูซิว่าจะสนุกแค่ไหน (จากนั้นให้สมมติว่าครูกับเด็กอยู่ในสวน ช่วยกันรดน้ำต้นไม้ ขุดดิน ใส่ปุ๋ย ริดกิ่งไม้) ฯลฯ

เด็กๆ คิดว่าอาดัมมีความสุขไหมที่ได้ดูแลรักษาสวนของพระเจ้า เอ...เอ.. เด็ก ๆ คิดว่าในสวนมีอะไรบ้างนะ ใช้ตาที่พระเจ้าให้มองดูซิว่า มีต้นอะไรบ้าง

ลองใช้จมูกของเราดมดอกไม้ต่างๆ ที่พระเจ้าให้มาว่ากลิ่นเป็นอย่างไรบ้าง

ให้หูฟังเสียงนกและสัตว์ต่างๆ มีสัตว์อะไรอีกบ้างนะ

เราขอบคุณพระเจ้าที่ประทานมือให้กับเรา เพื่อเอาไว้ทำสิ่งต่างๆ มากมาย และได้ยกขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเจ้าด้วย.

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กยืนเป็นวงกลมและเมื่อครูบอกให้เด็กๆ ทำท่าวาดเขียนในอากาศ วาดต้นไม้ต้นเล็ก ให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นเล็กๆ และให้ทุกคนทำท่ารดน้ำให้ต้นไม้ ครูบอกให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ ให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ๆ และให้ทุกคนทำท่ารดน้ำให้ต้นไม้ ครูบอกให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ขึ้น ให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ๆ ขึ้น และให้ทุกคนทำท่ารดน้ำให้ต้นไม้ ครูบอกให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ขึ้นกว่าเดิมอีก ให้เด็กๆ วาดต้นไม้ต้นใหญ่ๆ ขึ้นกว่าเดิมอีก เยอะ และให้ทุกคนทำท่ารดน้ำให้ต้นไม้

ขอบคุณพระเจ้าที่สร้าง แขน มือ และนิ้ว ให้แก่เรา เพื่อให้เราช่วยดูแลสวนของพระเจ้า เราจะรดน้ำต้นไม้ที่บ้านของเรา ที่โบสถ์ของเรา ที่โรงเรียนของเรา และต้นไม้เหล่านั้นจะโตๆ ขึ้น เป็นสวนที่สวยงามของพระเจ้า และเราจะใช้มือของเราสรรเสริญพระเจ้าตลอดไป

ชื่อท่องจำ

วันนี้ชื่อท่องจำ คือ “พระเจ้าให้เขาดูแลรักษาสวน” ท่องจำพร้อมกับทำท่าหรือปรบมือตามคำ แล้วทบทวนชื่อท่องจำของบทที่ผ่านมา

กิจกรรม

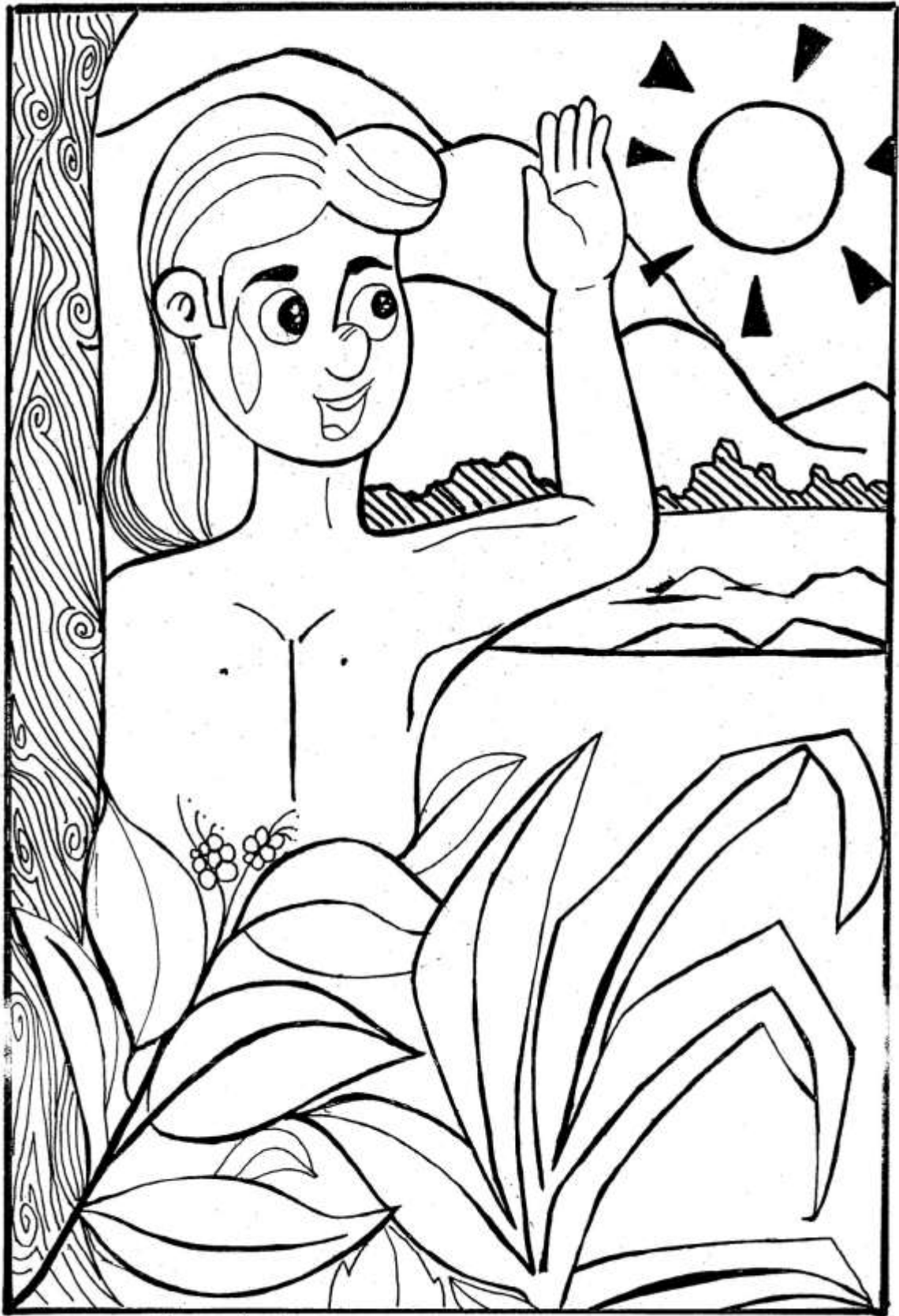
นำกระดาษขาววางที่พื้น ให้เด็กวางมือกางนิ้วเด็กน้อยทั้งสองข้าง จากนั้นครูใช้สีเมจิกวาดเส้นตามรูปของเด็กๆ ให้ครูทำให้เด็กทุกคนเสร็จแล้วให้ตัดกระดาษตามรูปมือที่วาดเส้นไว้ ให้เด็กทุกคนยกกระดาษขึ้นแล้ว โบกไปมา พร้อมกับพูดว่า “เราจะสรรเสริญพระเจ้า” แล้ว ให้นำรูปมือไปติดในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ และครอบครัวของเขา

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 6-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 6-2

บทที่ 7 พระเจ้าทรงสร้างขาและเท้าของฉัน

- เป้าหมาย**
1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างขาและเท้าให้เขา
 2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของขาและเท้า
 3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าสำหรับขาและเท้าของเขา
- ข้อพระคัมภีร์** 1 พงษ์กษัตริย์ 19:1-8
- ข้อท่องจำ** “พระเจ้าสร้างขาและเท้าของเรา” (แปลงจาก สดุดี 100:3)
- อุปกรณ์** เทปเพลงสำหรับเปิดให้เด็กทำตามจังหวะได้ง่ายๆ

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กวัยนี้สามารถเดินได้มากขึ้น แต่อาจจะมีบางครั้งที่ขอให้ผู้ปกครองช่วยอุ้ม เด็กบางคนสามารถเดินไป-มา ขึ้น-ลง เกือบตลอดเวลา เพื่อไปสำรวจสิ่งที่เขาต้องการอยากจะทำ ซึ่งเขาสามารถใช้เท้าและขาของเขาทำอะไรได้หลายอย่าง เช่น กระโดดสองขาพร้อมกันและกระโดดอยู่กับที่ได้ดี ถ้าให้เขาทำในช่วงเวลานมัสการพระเจ้า เขาก็จะรู้สึกตื่นเต้นสนุกสนานไปกับการนมัสการพระเจ้ายิ่งขึ้น (เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถกระโดดขาเดียวได้)

ในวันนี้เด็กจะได้ตระหนักว่าขาและเท้าของเขาสำคัญอย่างไร และให้เด็ก ๆ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับขาและเท้าของเขา กิจกรรมในวันนี้จะช่วยให้เขาสนใจขาและเท้าที่พระเจ้าประทานให้เขา

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กพร้อมแล้ว ครูบอกให้เด็กทำตาม เช่น ยืนขาเดียว จับมือกันแล้วกระโดด วิ่งอยู่กับที่ หรือให้เขากระโดดตามจังหวะเพลงที่ได้เตรียมไว้ (จะให้ดีควรเป็นเพลงนมัสการของเด็กสนุกๆ หรือเป็นเพลงที่ไม่มีเนื้อเพลงมีแต่ทำนองก็ได้) และคุยกับเขาเกี่ยวกับขาและเท้าที่พระเจ้าทรงสร้างว่าทำอะไรได้บ้าง?

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. พระเจ้าทรงสร้างฉันมา 2. ตา ตา ตา 3. เราจะเดินในทางของพระเยซู
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพุดตามและเดินเป็นจังหวะ.. “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับขาของฉัน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเท้าของฉัน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเข่าของฉัน ขอบคุณพระเจ้า”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงประทานขาและเท้าให้เราเพื่อจะได้เดินมาโบสถ์ และช่วยให้เราเดินในทางของพระเจ้า”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ ยังจำได้ใช่ไหมว่า พระเจ้าทรงสร้างคนมาจากดิน พระองค์ทรงปั้นทุกอย่างในรูปร่างกายของคน ให้เราจับอวัยวะส่วนต่างๆ ที่พระเจ้าทรงปั้นในรูปร่างกายของเราสิ (จับส่วนตั้งแต่ศีรษะถึงปลายเท้า) เมื่อจับส่วนไหนก็ให้บอกชื่อส่วนนั้น

(แสดงภาพที่ 7-1) พระเจ้าก็ได้สร้างขาและเท้าของเราด้วยเช่นกัน เราดูซิว่าขาและเท้าของเราทำอะไรได้บ้าง? ให้เราลองทำอีกที (เปิดเพลงแล้วทำท่าทางตามจังหวะเพลงด้วยขาและเท้า “ยืนขาเดียว จับมือกันแล้วกระโดด วิ่งอยู่กับที่ หรือให้เขากระโดดตามจังหวะเพลง”) เด็กๆ รู้ไหมว่า ขาที่พระเจ้าทรงสร้างมาให้เรานี้สามารถเดินไปได้หลายแห่ง ถ้าไม่มีรถเราก็เดินได้ แต่ถ้าจะให้แข็งแรงก็ต้องทานอาหารที่มีประโยชน์ทุกวันด้วย เพื่อขาและเท้าของเราจะได้แข็งแรง

วันนี้ครูมีเรื่องของชายคนหนึ่งที่มีขาและเท้าที่แข็งแรงมากมาแล้วให้เด็กๆ ฟัง ชายคนนั้นชื่อ เอลียาห์ (แสดงภาพที่ 7-2) วันหนึ่งเอลียาห์ได้หนีเข้าไปในป่า เพราะมีราชินีใจร้ายสั่งให้ทหารตามฆ่า ท่านเอลียาห์ต้องเดินอยู่ในป่าที่ไม่มีน้ำ ไม่มีอาหารเลย 1 วันเต็มๆ ท่านหิวและรู้สึกเหนื่อยมาก แต่ที่นี่ไม่มีอาหาร ด้วยความเหน็ดเหนื่อยท่านก็ได้หลับไปได้ต้นไม้ต้นหนึ่ง

(แสดงภาพที่ 7-3) แต่แล้วก็มีทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาปลุกเอลียาห์ “เอลียาห์... เอลียาห์... ตื่นเร็วๆ เรานำอาหารให้ท่านกิน ลูกขึ้นกินซิ เอลียาห์ก็ตื่นและกินอาหารที่ทูตสวรรค์นำมาให้ กินหมดแล้วก็นอนลงอีกเพราะท่าน

เหนื่อยมาก และแล้วทูตสวรรค์ก็มาปลุกอีกเป็นครั้งที่สอง เอลียาห์... เอลียาห์... ตื่นเร็ว เรานำอาหารและน้ำให้ท่านทาน ลูกขึ้นกินซิ ท่านก็กินอาหารและดื่มน้ำด้วยจึงทำให้มีกำลังขึ้น เด็ก ๆ รู้ไหมว่าหลังจากนั้นท่านทำอะไร?

แล้วพระเจ้าให้เอลียาห์เดินทางไปไกลจนถึงที่ภูเขาซีนายด้วยเท้า (สมัยนั้นไม่มีรถยนต์) ท่านจึงเริ่มต้นเดิน.. เดิน.. แล้วก็เดิน (ให้เด็กลองเดินรอบๆ ห้อง) เอลียาห์เดินไป 40 วัน และท่านก็ถึงภูเขาซีนายดังที่ตั้งใจไว้

เด็กๆ เห็นไหมว่าเอลียาห์ทานอาหารแล้วก็มีกำลังทำให้เดินได้ไกลๆ ถ้าเด็กๆ อยากมีกำลังมาก เดินได้มาก วิ่งได้มาก เล่นได้เยอะๆ เด็ก ๆ ก็ต้องทานอาหารที่คุณแม่จัดให้ทาน ไม่อแง แล้วขาและเท้าที่พระเจ้าทรงประทานให้เรา ก็จะแข็งแรง

การตอบสนองของเด็ก

เด็กๆ ชอบขาและเท้าของเราไหม ให้เราเอามาออกกลางวงกลมและกระดิกขาของเราพร้อมกัน (ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม เอาแขนยันพื้นข้างหลังและยกขาขึ้นลงเป็นจังหวะ ร้องเพลงสนุกๆ หรือฟังจากเทปประกอบไปด้วย)

ข้อท่องจำ

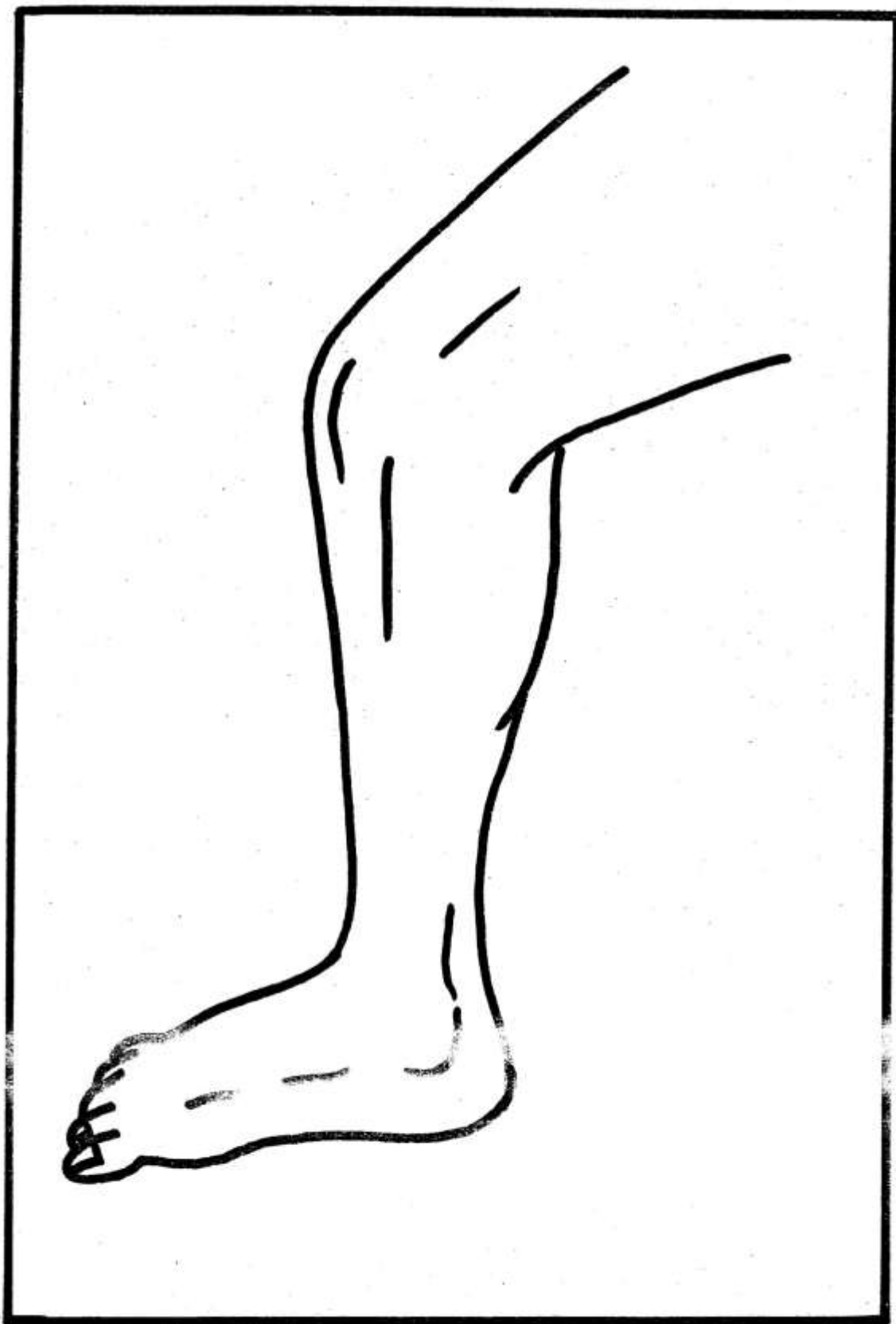
“พระเจ้าสร้างขาของเรา” ให้ครูกิจทำทางประกอบกรท่งและท่งซ้าๆ จนจำได้และทบทวนข้อท่องจำของบทที่ผ่านมา

กิจกรรม

ให้เด็กนำรูปภาพ “ขา” มาต่อที่รูปตัวให้ถูกตำแหน่งระบายสีให้สวยงามนำไปติดในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” ร้องเพลง “เราจะเดินในทางของพระเยซู”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็ก ที่เขาจะเดินอยู่ในทางของพระเจ้าดูแลรักษาขาและเท้าของเขาให้สะอาดและแข็งแรงเสมอ

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 7-1

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 7-2

บทที่ 8 พระเจ้าทรงสร้างตัวฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างตัวเขา
2. เพื่อให้เด็กรู้สึกยินดีที่พระเจ้าทรงสร้างตัวของเขา
3. เพื่อให้เด็กขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างตัวเขา

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 19:1-1

ข้อท่องจำ

“เพราะว่าพระเจ้ารักเรา” (แปลงจากยอห์น 3:16)

อุปกรณ์

1. กระดาษโปสเตอร์บาง สีเมจิก กาว
2. รูปภาพคนในนิตยสารต่างๆ เศษผ้าตัดเป็นรูปเสื้อผ้าเด็ก

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์ของเขาเอง แต่บางครั้งถูกเพื่อนหรือผู้ปกครองล้อเลียนเกี่ยวกับรูปร่างหรือลักษณะของเขา เช่น ตัวดำ ตัวเตี้ย จมูกบาน ฯลฯ ซึ่งทำให้รู้สึกอับอาย

เด็กที่เกิดมาในครอบครัวของพระเจ้านั้นพ่อแม่รักกันและมีครอบครัวที่อบอุ่นจะทำให้ไม่มีความรู้สึกดั่งกล่าว แต่เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่ายังมีเด็กอีกมากมายที่เกิดมาโดยพ่อแม่ไม่ต้องการเขา เด็กที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้มักจะได้ยินผู้ใหญ่พูดถึงปมด้อยและแสดงความไม่ต้องการเขา

เด็กเล็กต้องการที่จะรู้ว่าเขาเป็นที่รักของพ่อแม่ ครูและคนรอบข้าง สิ่งที่เขาต้องการรู้คือพระเจ้าทรงรักเขา ไม่ว่าเขาจะตัวดำหรือขาว อ้วนหรือผอม พระเจ้าก็ทรงรักเขา

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้เด็กยืนรวมกัน เราจะมาดูว่ามีใครตัวสูงที่สุดและและใครตัวเล็กที่สุด เมื่อสำรวจเสร็จให้นั่งลง “เด็กๆ รู้ไหมว่าพระเจ้าทรงรักเราทุกคนเท่ากัน ไม่ว่าจะเป็นตัวสูงๆ ตัวเล็กๆ ผิวขาว ผิวดำ ให้เรากระโดดให้สูงที่สุดพร้อมกัน และพูดว่า “สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงรักเราทุกคนเท่ากัน”

นมัสการ

เพลงประกอบทำ

1. พระเจ้าทรงรักเด็กนั้กหนา
2. เราทั้งสองนั่งเล่นด้วยกัน
3. ตา ตา ตา

กิจกรรมนمایشการ	ให้เด็กพูดตาม “ดูซิ พวกเรามีอยู่หลายคน ทั้งเด็กชนและเด็กน่ารัก เด็กตัวเล็ก เด็กตัวโต แต่พระเจ้าทรงรักเราทุกคน”
อธิษฐาน	“ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับร่างกายของเรา แม้ว่าเราจะรูปร่างหน้าตาอย่างไร พระเยซูก็ทรงรักเราทุกคน เราดีใจและมีความสุข ขอพระเจ้าทรงให้เรารักพระองค์ และรักซึ่งกันและกันด้วย”
ถวายเป็นเกียรติ	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ มองดูเพื่อนๆ ของเราทุกคน จะเห็นว่าแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มานั้น (แสดงภาพที่ 8-1) พระองค์ทรงให้รูปร่างที่สมบุรณ์ทุกคนเพียงแต่มีขนาดที่ไม่เท่ากัน ไม่ว่าเราจะรูปร่างหน้าตาอย่างไร พระเจ้าก็ทรงรักเราทุกคนเท่าเทียมกัน

วันนี้ครูก็มีเรื่องของชายคนหนึ่ง มาเล่าให้เด็กๆ ฟังชายคนหนึ่งที่ชื่อศักเคียส เขาเกิดมามีรูปร่างที่เตี้ยและอ้วนมาก มีนิสัยชอบโก่งและชอบแกล้งคนอื่นด้วย คนอย่างนี้จะมีคนรักเขาไหม ... ไม่มีใครรักและไม่อยากเป็นเพื่อนกับเขา เพราะเขาเองก็ไม่รักใครเลย

วันหนึ่ง พระเยซูเดินทางผ่านมาทางหมู่บ้านของศักเคียส เมื่อศักเคียสรู้ว่าก็รีบวิ่งไปดูพระเยซู เช่นกันมีคนจำนวนมากมายืนที่ติดตามพระเยซูมาแต่ไกลและทุกคนในหมู่บ้านต่างก็มาล้อมเบียดเสียดกันเพื่อรอดูพระเยซู แต่น่าเสียดายเหลือเกิน ศักเคียสอยากเห็นพระเยซูมาก แต่เขามองพระเยซูไม่เห็นเพราะเขาเตี้ยเกินไป คนอื่นๆ ที่มาถึงกันก่อนเขายืนบังพระเยซูมิดเลย เด็ก ๆ คิดว่าศักเคียสทำอะไรจึงมองเห็นพระเยซู ช่วยศักเคียสคิดหน่อย เขาจะทำอย่างไรดี (ทำท่าคิด... รอเด็กๆ ตอบ) เขาคิดอยู่นานในที่สุดเขาก็คิดได้ “ฮ่า คิดออกแล้ว เราจะปีนขึ้นไปบนต้นไม้” (แสดงภาพที่ 8-2) ดังนั้น ศักเคียสจึงปีนขึ้นไปบนต้นไม้แล้วเขามองเห็นพระเยซูชัดแจ้วเลย ฮ่า..ฮ่า..ฮ่า..ดีใจจังเลย”

เมื่อพระเยซูเดินมาถึงต้นไม้ นั้น พระองค์ได้ทรงเรียกเขา “ศักเคียสเอ๋ย ลงมาเถิด ในวันนี้เราจะไปที่บ้านเจ้า” เขารู้สึกตื่นเต้นดีใจมากที่พระเยซูไม่รังเกียจและจะไปบ้านเขา “ดีใจจังเลย พระเยซูทรงรักเรา”

เด็ก ๆ ดีใจใหม่ที่พระเยซูทรงรักเรา เด็ก ๆ เห็นใหม่ว่าพระเยซูทรงรัก ทุกคนไม่ว่าเขาจะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไรก็ตาม

ในที่สุด ความรักของพระเยซูที่มีต่อศักเคียสทำให้ศักเคียสรักคนอื่น ๆ ด้วย ศักเคียสรักคนตัวสูงและศักเคียสรักคนตัวเตี้ยด้วย ศักเคียสรักคนตัวผอมและศักเคียสก็รักคนตัวอ้วนด้วย ศักเคียสรักทั้งเพื่อนผู้หญิงและรักทั้งเพื่อนผู้ชายด้วย ศักเคียสรักคนตัวขาวและศักเคียสก็รักคนตัวดำด้วย ศักเคียสรักทุกคนเพราะพระเยซูรักทุกคน ดังนั้น

เขาจึงเลิกเป็นคนขี้โกง เลิกแก๊งเพื่อน ๆ แล้วกลับมารักและช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในที่สุดเขาก็มีเพื่อนมากมายหลายคน แม้เขาจะตัวเตี้ยแต่ทุกคนก็รักเขา

การตอบสนองของเด็ก

1. พระเจ้าทรงรักศักดิ์เคียสไหม?
2. ในตอนแรกศักดิ์เคียสมีเพื่อนหรือไม่ เพราะอะไร?
3. แต่ตอนนี้ศักดิ์เคียสมีนิสัยเป็นอย่างไรบ้าง? (พระเยซูรักเขา และเขาก็รักพระเยซู เขารักคนอื่น เขามีเพื่อน)

ให้เด็กเล่นเกมส้อย่างตอนต้นชั้นเรียนอีกครั้ง แต่ให้ไปกระโดดเข้าไปในวงกลมแทน (ให้เขียนหรือติดเทปขาวที่พื้นเป็นรูปวงกลม) เรียกชื่อเด็กทีละคน เมื่อเด็กคนไหนถูกเรียกก็ให้กระโดดลงไปในวงกลมและพูดว่า “พระเจ้ารักฉัน”

ข้อท่องจำ

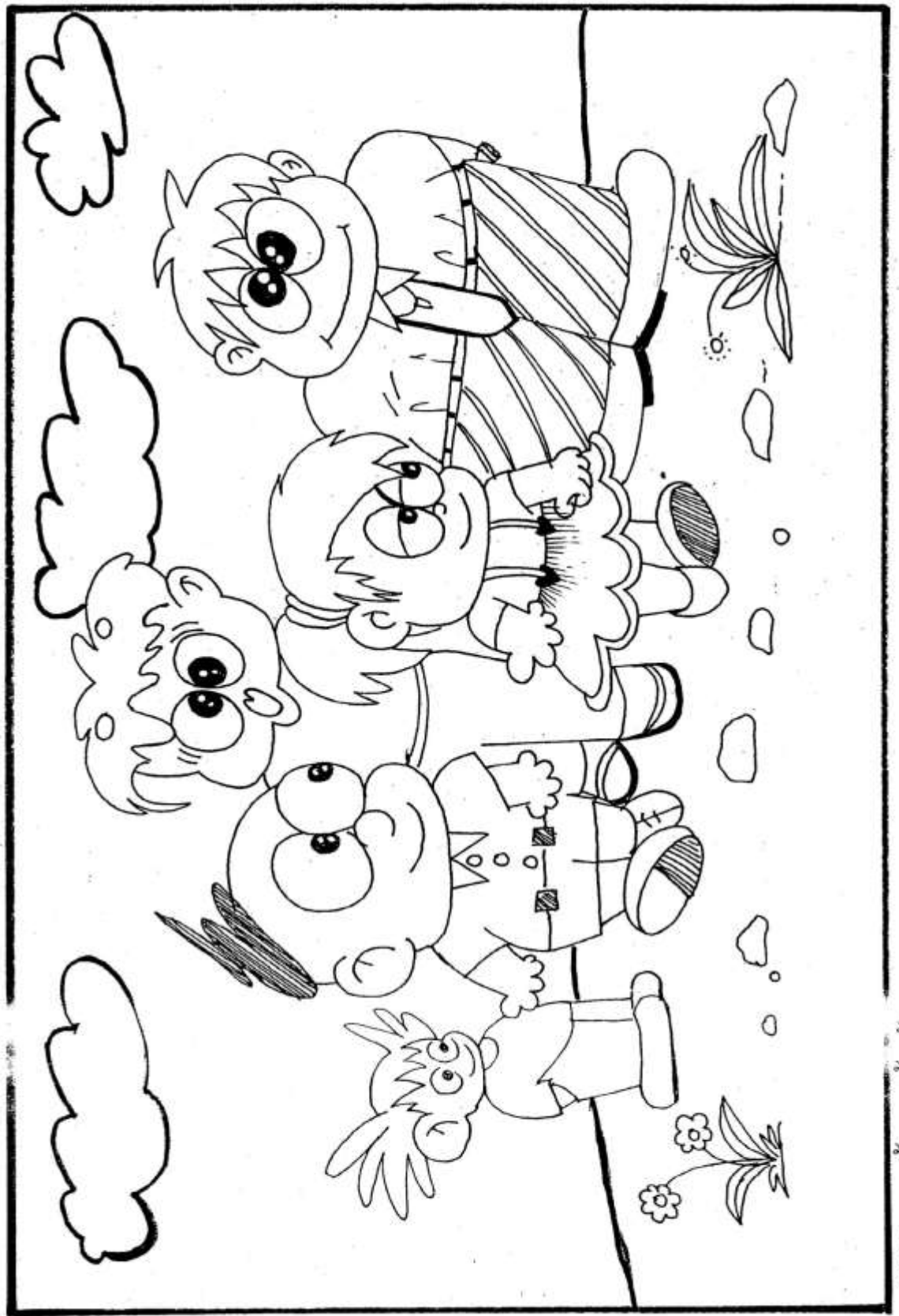
“เพราะว่าพระเจ้ารักเรา” ให้เด็กท่องจนจำได้ และให้ทุกคนต่างก็บอกเพื่อนๆ ตามข้อท่องจำว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักเราทุกคน”

กิจกรรม

ติดกระดาษโปสเตอร์บางที่ฝาผนังให้เด็กแต่ละคนไปยืนวัดส่วนสูง และควรวาดรูปร่างของแต่ละคนลงไป ด้วย เพื่อดูว่าใครมีรูปร่างเป็นอย่างไร (สูง ผอม อ้วน เตี้ย) เพื่อจะให้มึรูปร่างมากขึ้นใน “สมุดภาพร่างการของฉัน” ครูตัดรูปคนจากนิตยสารให้เด็กๆ ติดเสื้อผ้า (เศษที่เตรียมไว้) ลงไปในรูปนั้นเขียนข้อท่องจำ และติดรูปภาพนั้นในสมุดภาพร่างกายของฉัน

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานขอพรจากพระเจ้า เพื่อเด็กๆ และผู้ปกครองทุกคน

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 8-2

บทที่ 9 พระเจ้าทรงสร้างผมของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงประทานผมให้เขา
2. เพื่อให้เด็กที่จะรักษาผมที่พระเจ้าประทานให้
3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าสำหรับผมของเขา

ข้อพระคัมภีร์

ยอห์น 12:1-3

ข้อท่องจำ

“พระเจ้านับเส้นผมของฉัน” (แปลงจาก ลูกา 12:7)

อุปกรณ์

1. รูปเด็ก ๆ หลายชนชาติ ซึ่งมีผมสีต่างกัน ตัดนำมาเป็นคู่ ๆ เพื่อให้เด็กรู้เกี่ยวกับสีผมและจับคู่ผมแต่ละสีได้
2. น้ำหอม โลชั่น สบู่หอม
3. รูปใบหน้า ไหมพรม หรือกระดาษตัดเป็นเส้นสีดำ กาว

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กชายตัวเล็ก ๆ อาจไม่สนใจเรื่องผมของตัวเองเท่าไร ซึ่งแตกต่างจากเด็กหญิงที่คุณแม่มักทำผม หวีผม และติดกิ๊บสีสวย ๆ หรือโบว์สีสวย ๆ ให้ทำให้เด็กหญิงมีความรู้สึกเกี่ยวกับผมมากกว่าเด็กชาย

อย่างไรก็ดี วันนี้สอนให้เด็กได้รู้ว่าพระเจ้าทรงดูแลแม้กระทั่งผมของเราซึ่งพระองค์ทรงสร้างมา ถ้าเป็นไปได้ ให้ครูค้นหารูปใบหน้าของเด็กชาติต่างๆ (หรือตัดรูปจากวารสาร) เพื่อเด็ก ๆ จะได้ดูว่ามีผมแตกต่างกันหรืออาจทำเป็นเกมส์จับคู่เด็ก ผมดำ ผมยาว ผมสั้น ผมสีทอง ผมหยิก เป็นต้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน (มีครูที่เลี้ยงดูแอลอย่างน้อยกลุ่มละคน) ให้ครูที่เลี้ยง เมื่อเด็กพร้อมแล้ว ให้มารวมกลุ่มกันเล่นเกมเกี่ยวกับผม ครูเล่าเรื่องและให้เด็กทำท่าตามขณะที่ครูกำลังเล่าเรื่อง

วันหนึ่ง น้อยไปวิ่งเล่นกับเพื่อน (ให้เด็กทำท่าวิ่ง) เหงื่อออกมากทีเดียว เขารู้สึกร้อนเหลือเกิน (ทำท่าพัด) และเหงื่อก็ออกมากด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ศีรษะของเขา (ทำท่าเกา) เอ..เด็ก ๆ บอกครูซิว่า ถ้าศีรษะของเราสกปรก เราจะทำอย่างไร... ไซ้แล้ว เราจะต้องไปสระผม เอ้า..เราทุกคนพากันไปสระผม..เช็ดผมให้แห้ง...แล้วหวีผมให้สวยงาม ดุซึ่ ตอนนี่ผมของเราสวย สะอาด และหอมชื่นใจ

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. ไครนะสร้างฟ้า 2. ขอบคุณที่พระเจ้า 3. ผมของฉันทนา 4. พระเยซูทรงรักเด็กนัคนา
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม “ดูซิ ผมของฉันทนา สีดำเหมือนสีขนกา ดูผมคุณปู่คุณย่า สีขาวไม่เหมือนผมเรา”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้า สำหรับผมที่พระเจ้าประทานให้ เราขอบผมของเรามาก และเราสรรเสริญพระองค์ที่ทรงดูแลผมของเราด้วย”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ ลองสำรวจผมของเพื่อนๆ ดูซิว่า เราสามารถนับเส้นผมของเพื่อนๆ ได้ไหม (รอคำตอบ) แน่นอนเรา
นับเส้นผมของเราไม่ไหวแน่ๆ แต่พระเจ้าบอกว่า พระองค์ทรงนับเส้นผมของเราทุกเส้นได้ เพราะพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่
ที่สุด

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างอาดัมกับเอวานั้น พระองค์ทรงให้ทั้งสองมีผมที่สวยงาม (รูป 9-1) เอวามีผมยาวและ
สวยมาก น่าแปลกที่มีคนเท่านั้นที่มีผมสวย สัตว์ต่างๆ จะมีขนทั้งตัว ลิงมีขนทั้งตัว หมาก็มีขนเต็มตัว แต่ไม่มีผมยาว
เหมือนเรา

ครูจะเล่าให้เด็กๆ ฟังถึงผู้หญิงคนหนึ่ง ชื่อ มารีย์ เธอมีผมที่สวยงาม เธอมีน้ำมันหอมอยู่ครึ่งกิโลกรัม และ
เก็บน้ำมันหอมไว้ในผอบอย่างดี น้ำมันหอมนี้ราคาแพงและหอมมาก (ครูอาจเอาน้ำมันหอมโลชั่นหรือสบู่หอมมาให้เด็ก
ลองดมความหอมนั้น” น้ำมันหอมของมารีย์หอมกว่านี้อีก

วันหนึ่ง พระเยซูได้เสด็จไปที่บ้านเพื่อนของพระองค์ มารีย์รู้ว่า พระเยซูจะมาที่บ้านนั้นจึงมาหาพระเยซู เธอ
ได้อ่าน้ำมันหอมมาด้วย เมื่อมาถึงที่บ้านที่พระเยซูพักอยู่ ก็เอาน้ำมันหอมของเธอ เทลงที่พระบาทของพระเยซู (รูป 9-2)
และได้เอาผมที่ยาวและสวยๆ ของเธอเช็ดเท้าของพระเยซูจนแห้ง ฉะนั้น เท้าของพระเยซูก็สะอาดและหอม ทั้งบ้าน
ก็หอมฟุ้ง ผมของเธอก็หอมด้วย ที่เธอทำอย่างนั้นเพราะ เธอรักพระเยซูมาก การที่เอาผมเช็ดเท้าเป็นการแสดงออก
ถึงความรัก ความถ่อมใจ ความจงรักภักดีที่มีต่อพระเยซู

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กๆ สำนวญดูผมของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง และถามว่าเด็กๆ จะรักษาผมของเราให้สะอาดได้อย่างไร เด็กๆ ดีใจไหมที่พระเจ้าประทานผมให้เราทุกคน ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ประทานผมแก่เรา ให้เด็กทุกคนพูด “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผมของฉัน” ทบทวนเรื่องอีกครั้งโดยให้เด็กมีส่วนในการเล่าทบทวนด้วย

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าทรงนับผมของฉัน” ให้เด็กๆ ท่องข้อท่องจำจนจำได้ แล้วให้เด็กจับคู่กันท่อง

“พระเจ้าทรงนับผมของฉัน” ซี่ที่ตัวเอง

“พระเจ้าทรงนับผมของเธอ” ซี่ที่เพื่อน

“พระเจ้าทรงนับผมของเรา” กอดคอกันแล้วท่องพร้อมกัน

กิจกรรม

แจกรูปภาพที่มีรูปหน้า (แต่ไม่มีผม) จากนั้น แจกไหมพรมหรือกระดาษที่ตัดเป็น เส้นสีดำ ทากาวแล้วปะลงหัว (ศีรษะ) ของรูปหน้าที่แจกให้ นั่น แล้วนำไปติดลง “สมุดภาพร่างกายของฉัน”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ หนุนใจให้เด็กๆ รักษาดูแลผมของเขาให้สะอาดอยู่เสมอ

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 9-2

บทที่ 10 พระเจ้าทรงสร้างผิวน้ำของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างผิวน้ำให้เขา
2. เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของผิวน้ำ
3. เพื่อให้เด็กได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผิวน้ำ

ข้อพระคัมภีร์

เพลงซาโลมอน 1:5-8

ข้อท่องจำ

“ผิวน้ำของฉันเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง” (แปลงจาก พคค. 4:8)

อุปกรณ์

1. เตรียมน้ำอุ่น น้ำแข็ง น้ำธรรมดา อ่างเล็ก 3 ใบ
2. รูปแกะ สำลี กาว

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องผิวน้ำเป็นเรื่องน่าสนุกจริงๆ สำหรับเด็กในวัยนี้ ให้เขาได้มีโอกาสสังเกตผิวน้ำของเพื่อนแต่ละคน ได้เห็นความแตกต่าง ผู้ใหญ่บางคนมีผิว เด็กจะมีผิวน้ำเมื่ออากาศร้อนคุดถึงบาดแผลที่เกิดขึ้นจากการหกล้ม คุยกับเขาว่าควรใส่ยาด้วย เด็กหลายคนกลัวยาเพราะทำให้แผลแสบยิ่งขึ้น ใช้โอกาสนี้คุยถึงความสำคัญที่เราจะใช้ยาด้วย

ผิวที่พระเจ้าทรงสร้างเป็นสิ่งที่อัศจรรย์ เด็กแต่ละคนมีผิวต่างกันและประสาทสัมผัสอยู่ที่ผิวด้วย เปิดโอกาสให้เขาได้สัมผัสกับสิ่งต่างๆ รอบตัวของเขาและเกิดความรู้สึกขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างผิวให้เขา

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมน้ำอุ่น น้ำธรรมดาและน้ำแข็งใส่อ่างเล็กๆ 3 ใบ ให้เด็กได้จับน้ำทั้ง 3 ชนิด และบอกว่าน้ำนั้นทำให้เขารู้สึกอะไร อุ่น เย็น ๆ หรือเย็น

ครูจับน้ำแข็งและเอามือเย็นๆ ของครูไปแตะที่แขนของเด็ก ถามเขาว่า เป็นอย่างไรบ้าง ให้เขาลองทำอย่างนั้นกับครูด้วย จากนั้นครูคุยกับเด็กเพื่ออธิบายให้เด็ก ๆ เข้าใจคำว่าเย็น อุ่น ธรรมดา และอาจคุยไปถึงเวลาเราอยู่

กลางแดดนาน จะทำให้ผิวของเราสู้สีกร้อนมาก (หรือครูอาจจะเปลี่ยนเป็น ของแข็ง ของนิ่ม ผิววัสดุที่เกลี้ยงและผิววัสดุที่ขรุขระ)

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1.พระเจ้าทรงรักเด็กนักหนา 2. ผมของฉันหนา 3. พระเจ้าทรงสร้างฉันมา 4.ขอบคุณที่พระเจ้า
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผิวของฉัน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผิวของเธอ ผิวเธอใส ผิวฉันคล้ำ สีดั่งน้ำผึ้ง (ชี้ไปที่เด็กซึ่งมีผิวดังกล่าว) แต่พระเจ้าทรงรักเราทุกคน”
อธิษฐาน	“สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงประทานผิวให้เราทุกคน เป็นผิวที่ดีและสวยงามเพื่อปกป้องร่างกายของเราไว้ ขอขอบคุณพระองค์แม้ว่าเราแต่ละคนจะมีสีผิวที่แตกต่างกัน แต่พระเจ้าก็รักเราทุกคน”
ถวายนมัสการ	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ บอกครูได้ใหม่ว่า ครูเป็นคนผิวขาวหรือเป็นคนดำหรือดำคล้ำ ถ้าครูไปอยู่ในที่แดดร้อนจัดมากๆ อย่างชานา ชาวไร่ หรือชาวประมงครูก็จะเป็นตัวดำกว่านี้อีก

พระเจ้าทรงให้เรามีผิวเพื่อห่อหุ้มร่างกายให้ดูสวยงาม ถ้าไม่มีผิวหนังเราก็จะเห็นเลือดเต็มไปหมดและจะไหลออกมาทั่วตัวไม่น่าดูเลย ผิวหนังของเราช่วยปกป้องส่วนที่อยู่ภายในให้ปลอดภัย (แสดงภาพที่ 10-1)

เด็กๆ ดูที่ผิวของเราสิ เรามีผิวไม่เหมือนกันบางคนดำคล้ำ บางคนขาว ไม่ว่าจะดำหรือขาวเราก็มีผิวที่สวยงามเหมือนกัน เพราะพระเจ้าทรงสร้างให้เรา ขอขอบคุณพระเจ้าที่เรามีสีผิวต่างๆ ไม่เหมือนกัน ถ้าเรามีผิวเหมือนกันก็น่าเบื่อมากทีเดียว

(แสดงภาพที่ 10-2) มีหญิงสาวคนหนึ่ง เธอเป็นลูกชาวไร่ทำสวนองุ่น เธอมีผิวสีเหมือนน้ำผึ้ง (ครูหาตัวอย่างของสีผิวน้ำผึ้งให้เด็กดู) พี่ชายของเธอก็บอกว่า “น้องสาวของพี่..ช่วยไปเฝ้าสวนองุ่นให้พี่ด้วย อย่าให้มีสัตว์มาขโมยองุ่นของเราที่เดียวนะ” หญิงสาวก็ออกไปเฝ้าสวนองุ่นให้พี่ชายทุกวัน ..แดดก็ร้อนมากทำให้ผิวของเธอที่พระเจ้าทรง

สร้างมาให้มัน คล้าล้งๆ แดดเผาผิวที่สวดยงามของเธอ แต่เธอก็ไม่เคยบ่นเลย เด็กๆ ก็เช่นเดียวกัน หากออกไปที่แดด นานๆ ผิวของเราที่พระเจ้าประทานให้ก็จะคล้าล้งไปเรื่อยๆ

หลังจากที่เธอกลับจากไร่ ก็จะอาบน้ำทำความสะอาดร่างกายดูแลผิวของเธอให้ดีอยู่เสมอ ฉะนั้นถึงผิวของเธอจะดำล้ง แต่ก็สะอาดสวดยงามยิ่งนัก

เราก็ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผิวของเรา ขอให้เรารักษาผิวของเราให้สะอาด ในเวลาที่เรอาบน้ำก็ไม่ต้องรีบร้อน ให้ล้างชำระร่างกายดีๆ ผิวของเราก็จะได้สะอาดดูแลสวดยงาม

การตอบสนองของเด็ก

นำกิจกรรมในช่วงแรก มาทำอีกครั้งแต่คราวนี้ให้เด็กจับคู่กันทำเหมือนในตอนแรกของการเริ่มต้นชั้นเรียน

ชื่อห้องจำ

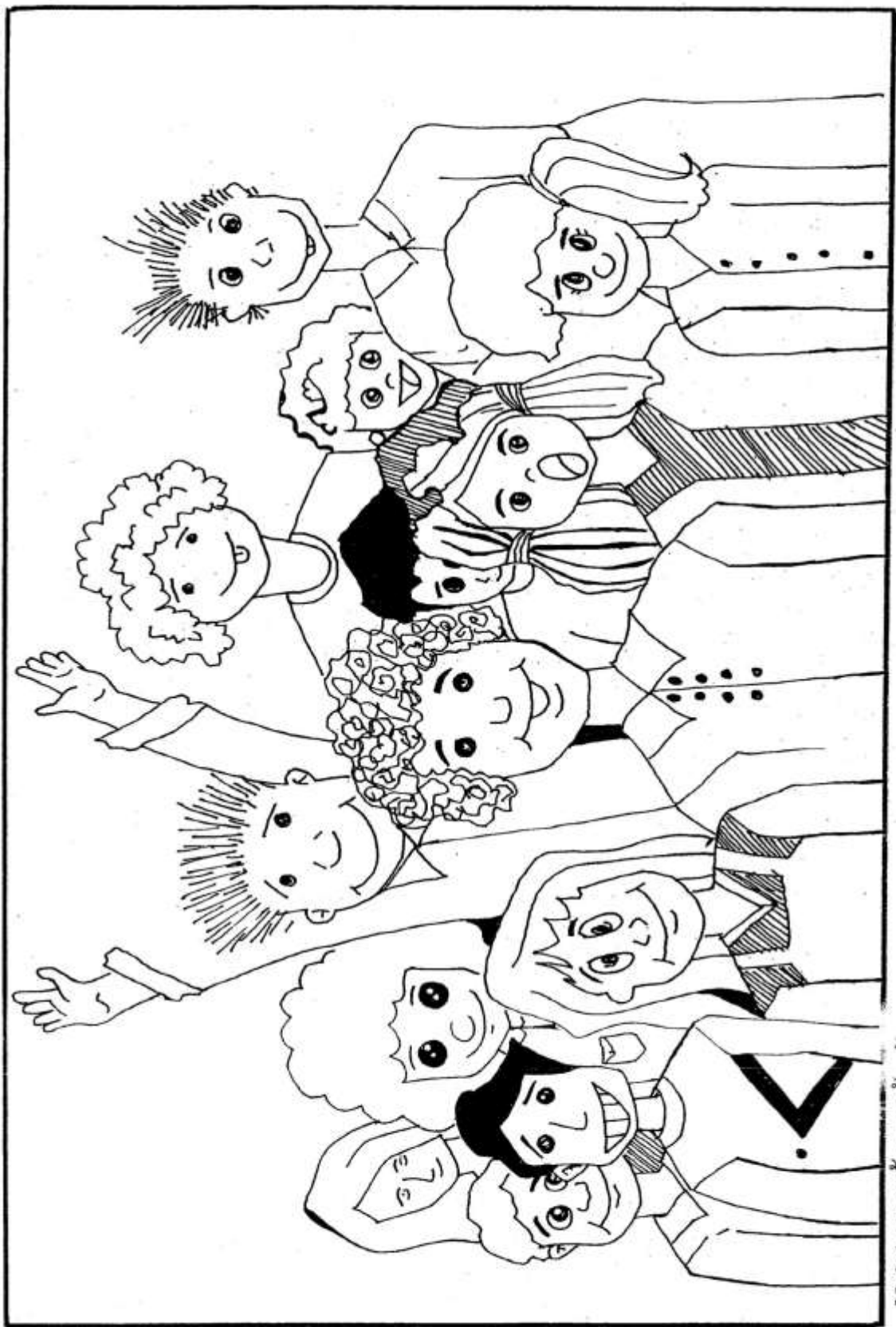
ให้เด็กจับคู่กันอีกครั้งแล้วห้องทีละคน “ผิวพรรณของเธอเปล่งปลั่ง”

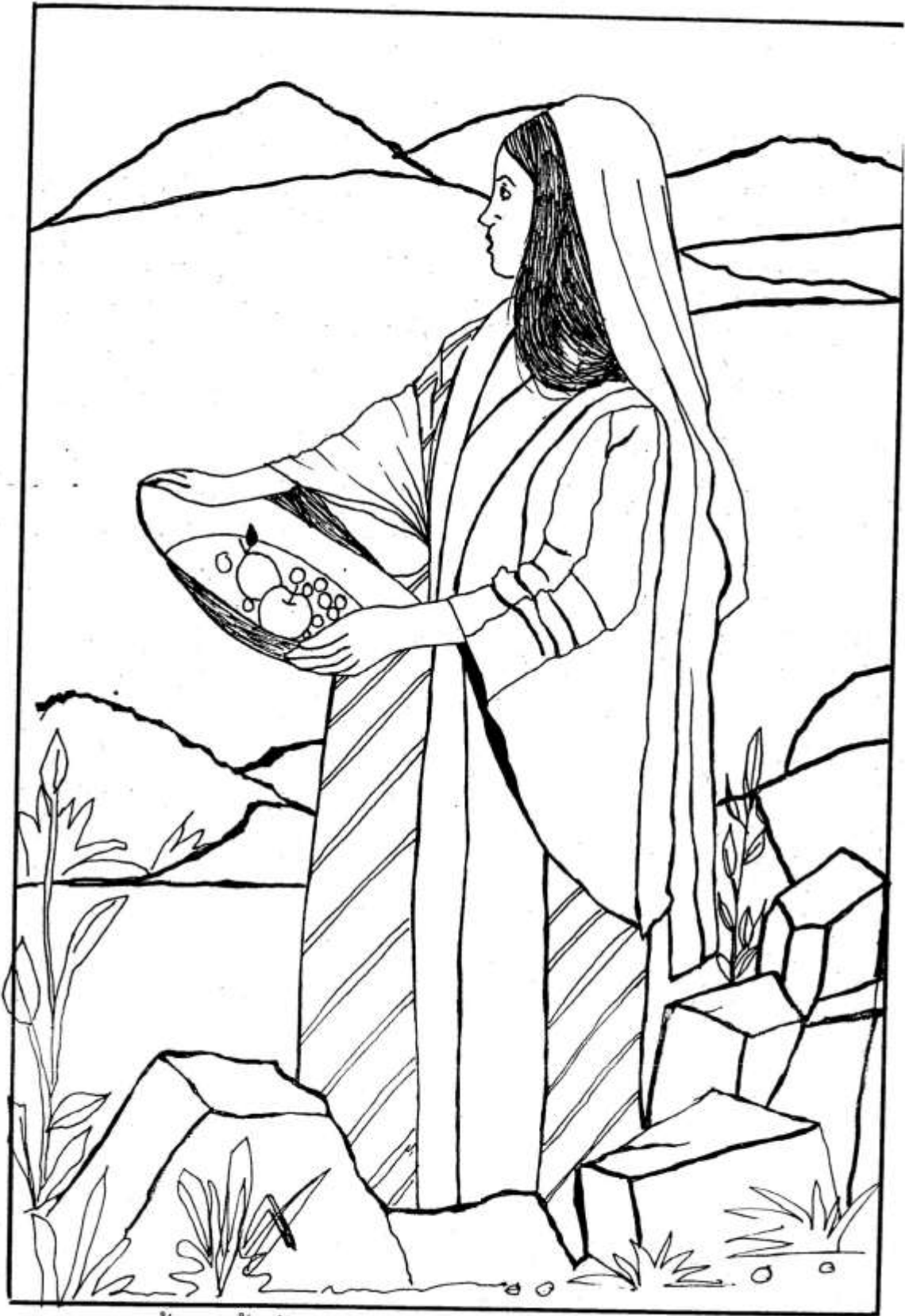
กิจกรรม

เตรียมรูปแกะ สำลี กาว เพื่อให้เด็กทากาวที่รูปแกะ แล้วนำสำลีไปติดที่รูปแกะอีกครั้งแล้วนำไปติดในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” และขอบคุณพระเจ้าสำหรับผิวที่หล่อหุ้มร่างกายของเรา

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่เขาจะดูแลรักษาร่างกายของเขาอย่างดี

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 10-2

บทที่ 11 พระเจ้าทรงสร้างกระดูกของฉิ่ง

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างกระดูก
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของกระดูก
3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าสำหรับกระดูก

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 2:21-25

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าเป็นผู้สร้างกระดูก” (แปลงจาก สดุดี 139:15)

อุปกรณ์

1. รูปกระดูกภายในร่างกายโครงสร้างของร่างกายมนุษย์
2. ไม้สัด 1 ตัว, น่องไก่ทอด, ปลาหนึ่งกลุ่มละ 1 ตัว,
3. จานใหญ่ 2 ใบ, ถ้วยพลาสติกให้เล็กเท่าจำนวนเด็กในชั้นเรียน

แนวความคิดสำหรับครู

แม้เด็กจะไม่เห็นกระดูกของตัวเอง แต่เขาก็ต้องเคยเห็นกระดูกของสัตว์บ้าง เช่น กระดูกของหมู กระดูกไก่ วันนี้ครูคงต้องนำกระดูกของสัตว์ต่างๆ มาด้วยเพื่อให้เด็กดูและเพื่อที่เขาจะเห็นภาพของกระดูกชัดเจน

กระดูกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง หากเด็กกระดูกหักก็จะเจ็บมากและต้องเข้าเฝือกจะให้ดีควรมีคนเข้าเฝือกให้เด็กดูด้วย แต่อย่าไปขู่เด็กให้กลัวการเข้าเฝือก บอกให้เขารู้ว่าเป็นวิธีที่จะรักษากระดูกของเขาให้ต่อกันดีขึ้น เมื่อเราได้รับบาดเจ็บเกี่ยวกับกระดูก

ในสุภาษิตบอกเราว่า “ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี แต่ใจที่หม่อมมานะทำให้กระดูกแห้ง” นอกจากจะเป็นสิ่งที่สอนใจครูเป็นส่วนตัวแล้วก็ยังใช้กับชีวิตของเด็กได้ด้วย

ดังนั้น วันนี้เราจะชักชวนให้เขาเป็นเด็กร่าเริง สอนให้เขาสดชื่นไม่มองแง บอกให้เขาร้องเพลงเสมอทุกวัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กมาพร้อมแล้ว แบ่งเด็กเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน แจก ไม้สัดที่เลี้ยงประจำกลุ่มนำปลานึ่งมาแกะเนื้อออกจากก้าง(โดยให้ก้างปลาคงรูปตัวปลาไว้แล้วแยกเนื้อปลาไว้อีกจาน) ให้เด็กๆ ดูในจานที่มีก้าง (ก้างปลาก็คือกระดูกของปลา)

ให้คุณผู้สอนโชว์ไม้ 1 ตัว ให้เด็กๆ ทุกกลุ่มดูว่านี่คือไม้ทั้งตัว แล้วให้คุณผู้เลี้ยงประจำกลุ่มหยิบน้องไม้ทอดโชว์เด็กๆ และบอกว่านี่คือน้องไม้ ข้างในตัวไม้ก็มีกระดูก ให้คุณผู้เลี้ยงกินน้องไม้ 1 ชิ้น แล้วโชว์กระดูกไม้ให้เด็กๆ ดู แล้ววางไว้ในจานคู่กับก้างปลา

ให้คุณผู้สอนชวนเด็กๆ สำนวญกระดูกของตัวเอง โดยจับส่วนที่มีกระดูกแข็งแรง เช่น ตรงนิ้ว ข้อมือ ข้อเข่า คางถามเด็กๆ ว่าเจอกระดูกของตนเองไหม? ถ้าเด็กๆ ยังไม่เข้าใจเรื่องกระดูกของตัวเองหรือจับไม่ถูก ให้คุณผู้เลี้ยงประจำกลุ่มช่วยจับมือเด็กไปคลำให้ถูกกระดูกของตัวเองหรือจับที่กระดูกของคุณผู้เลี้ยงหรือสลับกันจับกับเพื่อนๆ ก็ได้ พร้อมอธิบายให้เด็กๆ ฟังว่าในร่างกายของสัตว์และมนุษย์มีกระดูกอยู่ข้างใน

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. โครณะสร้างฟ้า 2. พระเจ้าทรงสร้างฉันมา 3. ตา ตา ตา
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กทำตามคำเหล่านี้ “กระดูก กระดูก ฉันมีกระดูกแข็งแรง กระโดด กระโดด ฉันมีกระดูกแข็งแรง ฉันว่ายน้ำ ฉันวิ่งเล่น ฉันเดินเร็ว เพราะกระดูกที่พระเจ้าทรงสร้าง”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างกระดูกให้เราทุกคน กระดูกที่พระเจ้าสร้างแข็งแรง และดีจริงๆ ทำให้เรา เดิน วิ่ง กระโดด ได้อย่างสนุกสนาน เราขอบคุณพระองค์”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพที่ 11-1) มนุษย์คนแรกที่พระเจ้าสร้างชื่ออะไร เด็กๆ จำได้ไหม (ให้เด็กตอบ) ใช่แล้วเขาชื่ออาดัม เขามีรูปร่างสูงใหญ่ร่างกายที่สมบูรณ์แบบแข็งแรง ในร่างกายของเขามีกระดูกที่แข็งแรง เมื่อพระเจ้าทรงสร้างอาดัมมา ครั้งแรกนั้น อัดัมรู้สึกเหงา เพราะอยู่คนเดียวไม่มีเพื่อนเลย อัดัมดูแลรักษาสวน ให้ต้นไม้พืชผักต่างๆ สวยสดงดงาม ต้นไหนที่อยู่ไกลแม่น้ำ อัดัมก็จะไปตักน้ำมารดต้นไม้เหล่านั้น เขารดน้ำมันทุกวัน

พระเจ้าเห็นว่าอาดัมไม่มีเพื่อนเลย พระเจ้าคิดว่าเขาไม่น่าจะอยู่คนเดียวเลย ดังนั้น พระเจ้าจึงสร้างเพื่อนให้เขา (แสดงภาพที่ 11-2) ค่ะวันหนึ่ง อัดัมหลับสนิท (ทำท่าคนหลับสนิท) เอ..พระเจ้าจะทำอะไรนะ... พระเจ้าทำสิ่งที่แปลกมาก พระองค์ทรงดึงกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของอาดัมออกมา และทรงสร้างให้เป็นผู้หญิงที่สวยงามมาก เธอมีชื่อว่า “เอวา” อัดัมกับเอวามีรูปร่างไม่เหมือนกันเพราะเอวาเป็นผู้หญิง มีรูปร่างเล็ก บอบบาง สวยงาม น่าดู

ถนอม ถึงแม้จะมีรูปร่างที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองคนก็เป็นเพื่อนรักกันมากและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข เหมือนกับ เด็กๆ ที่ต่างก็มีรูปร่างที่ไม่เหมือนกัน แต่เด็ก ๆ ทุกคนก็รักกันและทุกคนก็รักพระเจ้า พระเจ้านำรักมากที่สุดที่นำกระดูก ขอบอดมาสร้างเป็นเอวอีกคน เพื่ออาดัมจะมีเพื่อนและไม่เหงาอีกต่อไป

พระเจ้าสร้างกระดูกไว้ในสัตว์และมนุษย์ทุกคน เพื่อว่าจะได้ขยับตัวอย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว แต่เด็กๆ ก็ต้อง ระวังระวังอย่าไปเล่นในที่ที่อันตราย เช่น ปีนต้นไม้ที่สูงๆ ปีนรั้วบ้านสูงๆ เพราะถ้าตกลงมาแล้วจะทำให้กระดูกหัก จนต้องไปรักษากระดูกหักที่โรงพยาบาลโดยการเข้าเฝือกได้

การตอบสนองของเด็ก

ให้แบ่งกลุ่มๆละ 4-5 คน ให้ครูพี่เลี้ยง นำด้วยพาสติกและช้อนแฉกเด็กๆในกลุ่มคน และแฉกน่องไก่ กับเนื้อ ปลาให้เด็กๆกิน เมื่อกินเนื้อเสร็จให้เด็กๆโชว์กระดูกขึ้น ให้ครูพี่เลี้ยงอธิบายว่า.. สิ่งที่เรากินเข้าไปที่นั่นมันนั้นเรียกว่า เนื้อ นี่คือน้ำปลาและนี่คือน้ำไก่ แต่สิ่งที่เรากินไม่ได้เพราะมันแข็งเรียกว่ากระดูก (ความหมายร่วมก้างปลาด้วย)

เราขอบคุณพระเจ้าที่สร้างเราให้มีกระดูกแข็งแรงและเนื้อนิ่มๆให้กับเราด้วยเช่นกัน ให้เด็กๆจับแฉกหรือฟง ตัวเอง เพราะกระดูกจะทำให้เนื้อนิ่มๆของเราขยับตัวได้ เรามาดูซิว่ากระดูกของเราช่วยเราได้อย่างไร? ให้เด็กยืนเป็น วงกลมและให้เด็กทำตามคำสั่ง... กระโดด วิ่งอยู่กับที่ ก้มลง เงยหน้าขึ้น ยืนขาข้างเดียว(เด็กอาจจะยืนได้ไม่นาน) เดินอยู่กับที่ ว่ายน้ำ แล้วถามเด็กว่า ถ้าเด็กๆ ไม่มีกระดูก เด็กๆ เราจะทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้

ข้อท่องจำ

เด็กๆ ฐูใหม่่ว่า พระเจ้าเห็นร่างกายข้างในของเราทั้งหมด ไม่มีส่วนใดที่พระเจ้าไม่เห็น เพราะพระเจ้าสร้าง เรามา เราจะท่องข้อท่องจำที่ว่า “พระเจ้าเป็นผู้สร้างกระดูก” ให้เด็กกระโดดขึ้นและลงแล้วท่องที่ละคำ “พระเจ้า- เป็น-ผู้สร้าง-กระดูก”

กิจกรรม

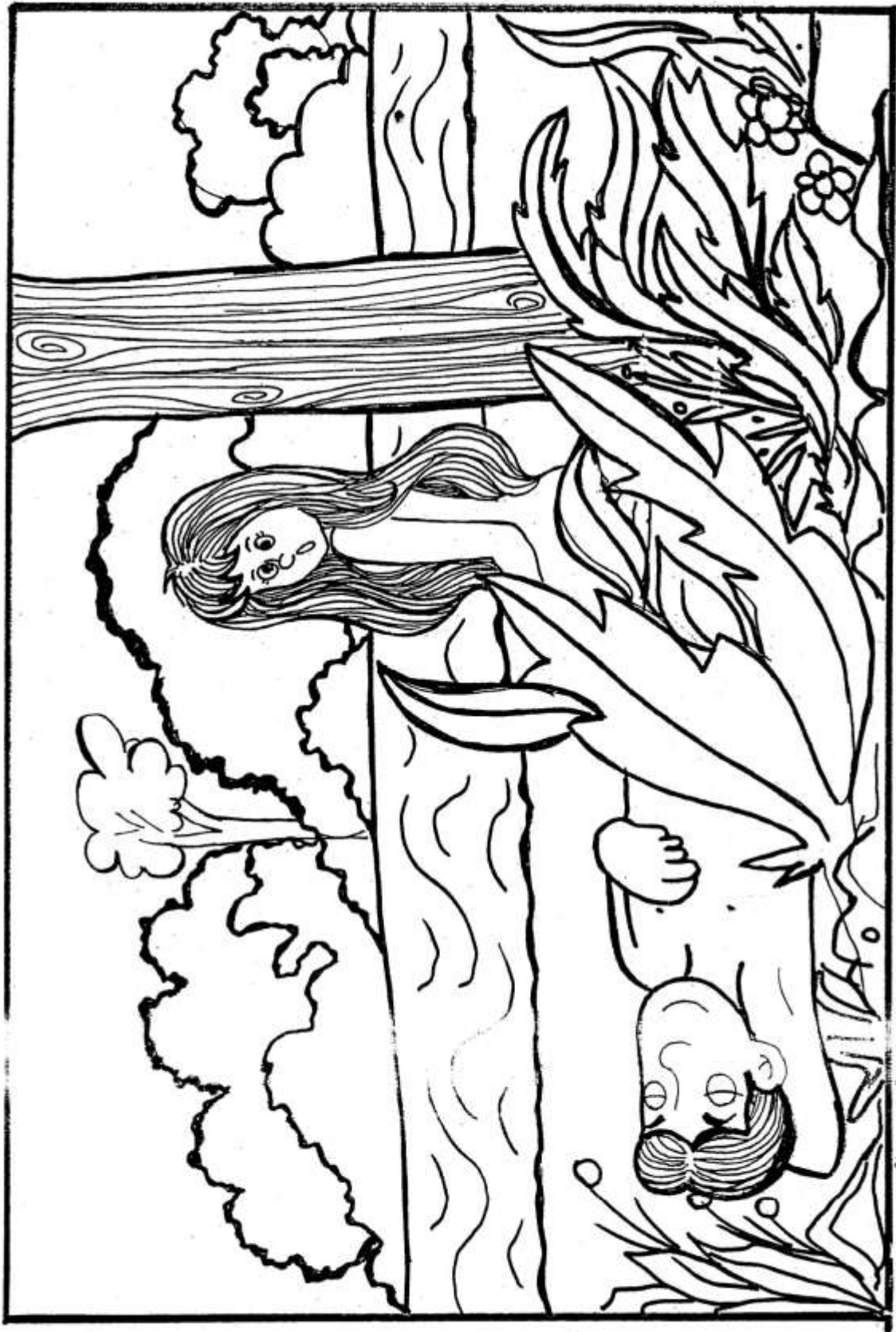
ให้เด็กวาดรูปโครงกระดูกมนุษย์ลงในสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” แล้วร้องเพลง “ขอบคุณที่พระเจ้า”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ และสุขภาพ ของเขา และหนุนใจเด็กให้ระวังที่จะดูแลไม่ทำให้กระดูกหรือร่างกายได้รับบาดเจ็บ

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 11-1

บทที่ 12 พระเจ้าทรงสร้างเลือดของฉัน

เป้าหมาย

1. เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงสร้างเลือด
2. เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของเลือด
3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าสำหรับเลือดที่พระเจ้าประทานให้

ข้อพระคัมภีร์

มาระโก 5:25-34

ข้อท่องจำ

“แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่อเรา” (แปลงจาก สดุดี 73:1)

อุปกรณ์

1. สีสผสมอาหาร (สีฟ้า เขียว แดง) จานสี
2. โปสเตอร์รูปโครงสร้างของร่างกาย
3. รูปเด็กร้องไห้และมีบาดแผลที่หัวเข่า

แนวความคิดสำหรับครู

เลือดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตของเราทุกคน เด็กเล็กๆ อาจจะยังไม่เห็นความสำคัญของเลือด แต่เขาก็รู้ว่าเลือดเป็นอย่างไร เมื่อมีเลือดออก เด็กหลายคนอาจจะร้องไห้เพราะว่าเขากลัวหรือตกใจ แม้ว่าเลือดที่ออกมาไม่ได้ทำให้เขาเจ็บเลย

ครูควรให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงให้เขามีเลือดอยู่ในร่างกายเพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้ ทำให้ร่างกายแข็งแรงและเมื่อหกล้มมีบาดแผลควรพยายามป้องกันเชื้อโรคและเขาจะป้องกันตัวเองไม่ให้ยุ่งกั๊ดเพื่อเชื้อโรคจะไม่เข้าสู่ร่างกายของเขา

พระเยซูทรงหลังโลหิต (เลือด) ของพระองค์ เพื่อไถ่คนบาปและชำระให้สะอาด เพราะถ้าไม่มีการหลังโลหิตก็ จะไม่มีการชำระบาป พระองค์ทรงยอมเจ็บปวดเพื่อเรา แม้ว่าเด็กในวัยนี้ ยังไม่เข้าใจเรื่อง การชำระด้วยโลหิต แต่ครู ก็จำเป็นต้องสอนให้เขาเห็นถึงความสำคัญของโลหิตเพราะโลหิตเป็นชีวิต

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมสีผสมน้ำไว้ให้พร้อมทั้ง 3 สี แล้วให้เด็กๆ ดู ถามเขาว่า เลือดของเราเป็นสีอะไรให้เขาชี้และบอกเด็กๆ ว่าเลือดของเราเป็นสีแดง

ครูทำท่าหกล้มเจ็บที่หัวเข่า ให้เด็ก ช่วยกันรักษาพยาบาล ครูถามเขาว่าเด็กๆ จะช่วยครูอย่างไร และเมื่อมีเลือดออกจะทำอย่างไรดี ชวนให้เขาเห็นความสำคัญของการพยายามและการใส่รองเท้าเมื่อเดินนอกบ้าน

นมัสการ

เพลงประกอบท่า	1. พระเจ้าทรงรักเด็กนักรัสนา 2. ใครนะสร้างฟ้า 3. ขอบคุณที่พระเจ้า
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตามครู “เลือดของฉันสีแดง เลือดของเธอก็มีสีแดง พระเจ้าแสนดีประทานเลือดไว้ในร่างกายของเรา”
อธิษฐาน	ขอบคุณพระเจ้า สำหรับเลือดที่อยู่ในร่างกายของเรา พระองค์ทรงประทานให้แก่ เรา เพื่อจะให้เรามีชีวิตอยู่ เพื่อชีวิตของเราจะสรรเสริญพระองค์ และขอบพระคุณ พระองค์”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ ดูรูปโครงสร้างของร่างกาย ภายในร่างกายของคนเราจะมีเส้นเลือด เลือดมีประโยชน์มากสำหรับเราทุกคน พระเจ้าทรงสร้างเลือดให้เราเพื่อจะได้ช่วยให้เรามีชีวิตอยู่ได้ เลือดจะไหลไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อช่วยให้ร่างกายแข็งแรงและมีชีวิต ถ้าเลือดไหลออกจากร่างกายไปมากๆ จะทำให้เราเสียชีวิตได้

(แสดงภาพที่ 12-1) มีคุณปู่คนหนึ่ง เป็นโรคเลือดไหลไม่หยุดเลย ทุกวันคุณปู่จะเพลียและเหนื่อยมาก ไม่ว่าจะทำอะไรทำไม่ได้มาก ต้องนอนพัก นอนแล้วนอนอีก เด็ก ๆ อยากนอน นานๆ บ่อยๆ โหนง...ไม่เลย...ไซ้โหนง แต่เราอยากลุกขึ้นมาวิ่งเล่น ครูบอกว่า เลือดของเราทำให้เราสดชื่นแต่คุณปู่ไม่สดชื่นเลยเพราะเลือดไหลไม่หยุด คุณปู่ไปหาหมอหลายคน แต่ก็ไม่มีหมอคนไหนช่วยคุณปู่ได้ คุณปู่หมดหวังคิดว่าอีกไม่นานคงต้องตายแน่นอน

แต่แล้ววันหนึ่ง คุณปู่ก็ได้ข่าวว่าพระเยซูมาที่เมืองนั้น คุณปู่คิดว่า “เอาละ..วันนี้เราได้พบพระเยซู เราให้พระเยซูรักษา ให้ดีกว่า” และด้วยความเชื่อว่าพระเยซูรักษาได้ (แสดงภาพที่ 12-2) คุณปู่จึงเบียดคนเข้าไป เบียดเข้าไป ... พยายามเข้าไปให้ใกล้พระเยซูมากที่สุด “คนมากจังเลย ทำอย่างไรดีที่จะเข้าถึงพระเยซู แต่เราต้องเข้าไปถึงพระเยซูให้ได้ ขอเพียงแตะที่ชายเสื้อของพระองค์ก็พอ เราต้องเบียดเข้าไปอีก อู้ย...อู้ย..เกือบแล้ว..เกือบแล้ว” คุณปู่เบียดคนเข้าไปและเอื้อมมือแตะที่ชายเสื้อของพระเยซู

ในทันใดนั้นเอง เลือดที่ไหลอยู่ก็หยุดทันที ... ฤทธิ์ของพระเจ้าดีจริงๆ ทำให้คุณป้าผู้มีความเชื่อได้หายโรค ร้ายได้ แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่อเราทุกคน เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาคุณป้าให้หายโรค ...เดี๋ยวนี้...คุณป้ามีความสุขมากและก็ทำงานได้ทุกๆ วัน

การตอบสนองของเด็ก

เล่นละคร..สมมติว่า เด็กคนหนึ่ง หกล้ม เลือดไหล มีบาดแผล เราจะทำอย่างไรดี ให้เด็ก ๆ อธิษฐานและก็ทำ ความสะอาดบาดแผลให้เรียบร้อย เอาสำลีชุบสีแดงแล้วเอามาทาที่แผล (สมมติว่าเป็นยาแดง) เพื่อฆ่าเชื้อโรค

ข้อท่องจำ

“แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่อเรา” ให้เด็กท่องโดยใส่ชื่อตัวเองลงไปแทนคำว่า “เรา” “แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่อ...” และ “พระเจ้าทรงดีต่อเธอ” ให้เด็กบอกกับเพื่อนของเขา... วันนี้เรารู้ว่า พระเจ้าทรงดีต่อเราด้วยการให้เรามีเลือดใน ร่างกาย เด็กๆ บอกครูได้ไหมว่า พระเจ้าทรงดีต่อเราอย่างไรอีกบ้าง

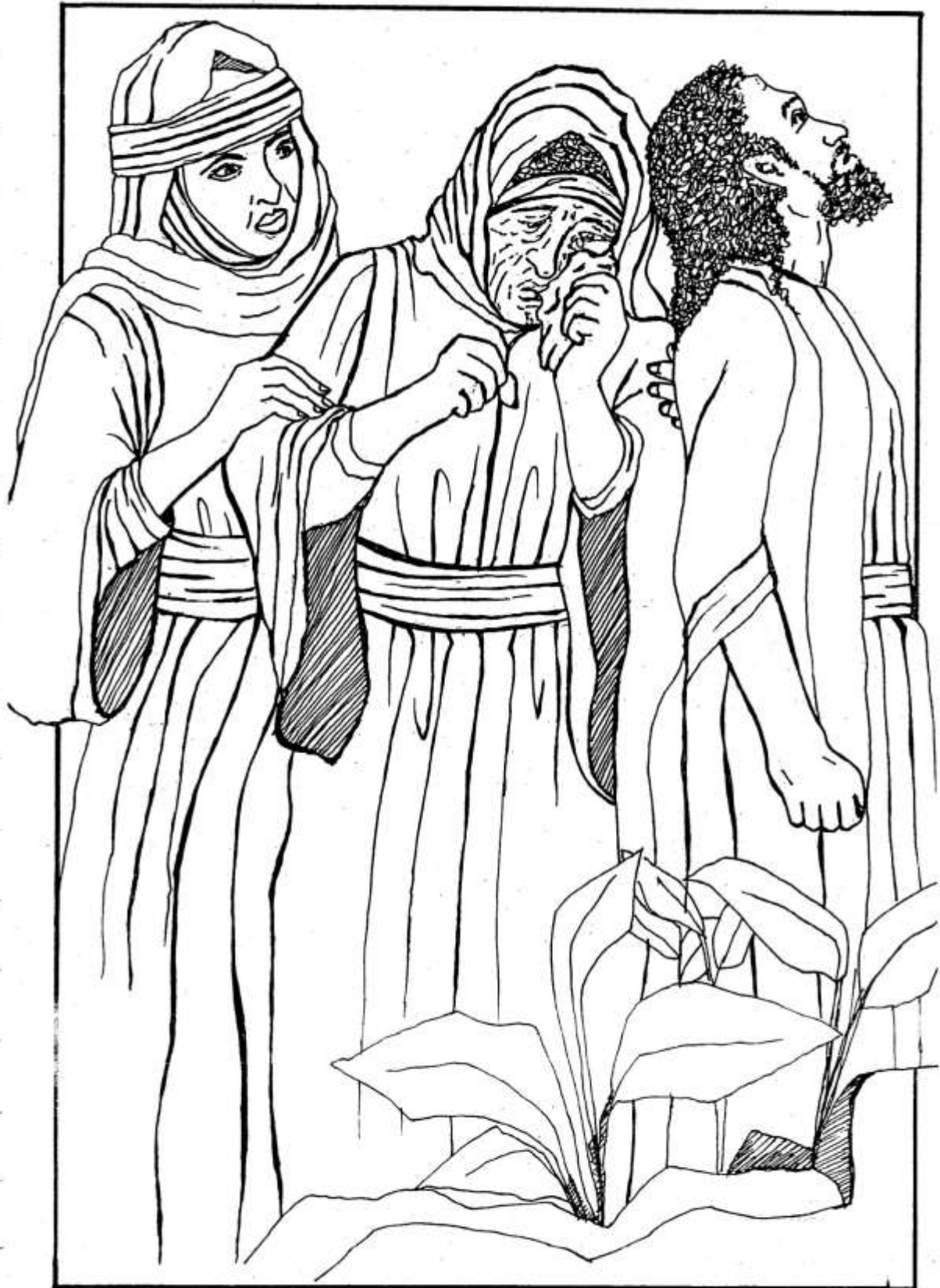
กิจกรรม

เอารูปเด็กที่ร้องไห้และมีแผลที่หัวเข่าทั้งสอง แจกให้เด็ก ถามเด็กๆว่า เราควรทำอะไร เอาสำลีชุบยาแดงให้ เด็กทายาที่รูปนั้นแล้วไปติดเข้าสมุด “ร่างกายของฉัน”

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” ครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่เขาจะดูแล ร่างกายของเขาอย่างดี

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 12-2

บทที่ 13 พระเจ้าทรงรักฉัน

- เป้าหมาย**
1. เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเจ้าทรงรักเขามาก
 2. เพื่อให้เด็กรู้ว่าเมื่อเขาไม่สบายพระเจ้าจะรักษาเขา
 3. เพื่อให้เด็กขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเรา
- ข้อพระคัมภีร์** ยอห์น 4:46-54
- ข้อท่องจำ** ทบทวนข้อท่องจำทั้งหมด
- อุปกรณ์** รูปพระเยซูกับเด็กโดยตัดตามแบบ สี กาว

แนวความคิดสำหรับครู

หลังจากที่เราเรียนมา 12 บทแล้ว เรารู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างอะไรบ้าง วันนี้จะเป็นวันที่เราจะทบทวนการทรงสร้างและได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเด็กๆ มากเพียงไร

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงมีฤทธิ์ที่จะรักษาโรคแก่เด็กๆ และเมื่อมีความเจ็บป่วยไม่สบาย เช่น เวลาที่เป็นหวัด เขาจะต้องรู้ว่าพระเยซูทรงรักษาได้เหมือนกับที่ได้ทรงรักษา โรคต่างๆ ในพระคัมภีร์ หลังจากที่ได้เรียน 12 บทไปแล้ว เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงในท่าทีของเด็ก ๆ ที่มีต่อการทรงสร้างของพระเจ้า เขาจะสนใจที่จะขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งต่างๆ ในร่างกายของเขามากขึ้น

ทั้งนี้ครูควรแนะนำให้ผู้ปกครองได้คุยกับเด็กเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกายเพื่อช่วยให้เขาได้ขอบคุณพระเจ้าเมื่ออยู่ที่บ้านด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทบทวนบทเรียนโดยใช้คำถาม

1. อะไรเอ่ย เป็นน้ำสีแดงอยู่ในตัวเรา
2. อะไรเอ่ย เป็นของแข็งๆ อยู่ในตัวเรา
3. อะไรเอ่ย มีเอาไว้ฟัง
4. อะไรเอ่ย มีเอาไว้ดู ฯลฯ

เมื่อเด็กตอบให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งนั้นๆ โดยใช้อุปกรณ์ กิจกรรมในแต่ละบทเรียนให้เด็กดู เพื่อช่วยในการตอบคำถามของเด็ก และให้เด็กได้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ละคน คนละหนึ่งอย่างจนครบหมดทุกส่วน เด็กบางคนอาจจะขอบคุณซ้ำอีกครั้งหนึ่งก็ได้

นมัสการ

เพลงประกอบทำ	1. ใครสร้างฉันมา 2. ใครนะสร้างฟ้า 3. พระเยซูทรงรักเด็กนักรบ 4. ฉันได้ยินเสียง 5. หอม หือม หอม
กิจกรรมนมัสการ	ให้เด็กพูดตาม “ฉันขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างฉันมา มีทั้งอ้วน ผอม สูง ขาว และดำ ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษา เมื่อฉันเจ็บป่วยให้หายสบายดี”
อธิษฐาน	“ขอบคุณพระเจ้าที่สร้างเรามา ขอขอบคุณพระเจ้าที่รักเราและให้เรารักกันและกัน ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสุขภาพที่ดี ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งในชีวิตของเรา”
ถวายทรัพย์	ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพที่ 13-1) มีเด็กชายเล็กๆ คนหนึ่งเป็นลูกชายของข้าราชการที่เมืองคาเปอร์นาอูม เขาเป็นเด็กชายเล็กๆ น่ารัก เหมือนเด็กๆ ทุกคนในห้องนี้ เขาคงเป็นคนมีผมหยิกหยอง ตาโตผิวดำลึบหน่อย เพราะเขาชอบไปเล่นกลางแจ้ง เด็กๆ คิดว่าเขาชอบเล่นอะไรบ้าง บอกครูน้อยซี...

เมื่อเขาเล่นเสร็จ คุณแม่ก็จะให้เขาล้างมือไปทานข้าว เขาทานอาหารทุกอย่าง ไม่ว่าจะ เป็น ผัก เนื้อ และผลไม้ คุณพ่อคุณแม่รักเขามากทีเดียว

วันหนึ่ง เขาเกิดไม่สบายมาก ต้องนอนอยู่ในที่นอนของเขา ไปเล่นก็ไม่ได้ เดินก็ไม่ได้ ทานอาหารก็ไม่ได้ ในที่สุด (แสดงภาพที่ 13-2) ร่างกายของเขาก็ซูบผอมลงทุกวันๆ หมอที่ไหนก็ช่วยรักษาเขาไม่ได้ ทุกคนกลุ้มใจมาก...

แต่แล้ววันหนึ่ง พระเยซูมาที่หมู่บ้านคานา คุณพ่อคิดว่า... มีวิธีเดียวที่จะรักษาลูกชายได้คือเราต้องไปหาพระเยซู ขอให้พระองค์รักษาลูกของเรา คิดแล้ว...คุณพ่อก็รีบขี่ม้าไปหาพระเยซูทันที เมื่อพบพระเยซูคุณพ่อบอกว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอไปที่บ้านของผมก่อนที่ลูกชายของผมจะตาย”

เด็กๆ คิดว่าพระเยซูสงสารเขาไหม ใช่ ...พระเยซูสงสารเขามากทีเดียว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ดังนั้นพระองค์มีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยคนที่ไม่สบายได้ เมื่อเด็กๆ ไม่สบายเราก็อธิษฐานขอพระเยซูให้ทรงช่วยเราได้เหมือนกัน พระเยซูบอกคุณพ่อว่า “กลับไปบ้านเถอะ เพราะลูกของท่านจะไม่ตายแน่นอน” คุณพ่อเชื่อคำของพระเยซูทันที เมื่อกลับมาถึงบ้านก็พบว่า ลูกชายของเขายิ้มแฉ่งไม่สบายดีแล้ว เพราะพระเยซูทรงรักษาเด็กชายให้หาย เขาทุกคนขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักษาให้เขาได้หายดีและทำให้ทุกคนมีความสุขมาก

และเราก็ขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงรักษาความเจ็บป่วยของเราให้หายจากโรคทุกอย่างได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างของเรา

การตอบสนองของเด็ก

เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาเราให้หายจากโรคทุกอย่างได้เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างเรามา ให้คุณแสดงละครหรือทำท่าทาง และถามเด็กๆ ว่าควรทำอย่างไรในสถานการณ์ต่อไปนี้

- ครูทำท่า ปวดหัว ไม่สบาย...
- ครูทำท่า ปวดท้อง...
- ครูทำท่า ปวดฟัน...
- ครูทำท่า ปวดขา...
- เมื่อเราไม่สบาย เราขอให้พระเจ้าทรงช่วยเราได้เสมอ

ข้อท่องจำ

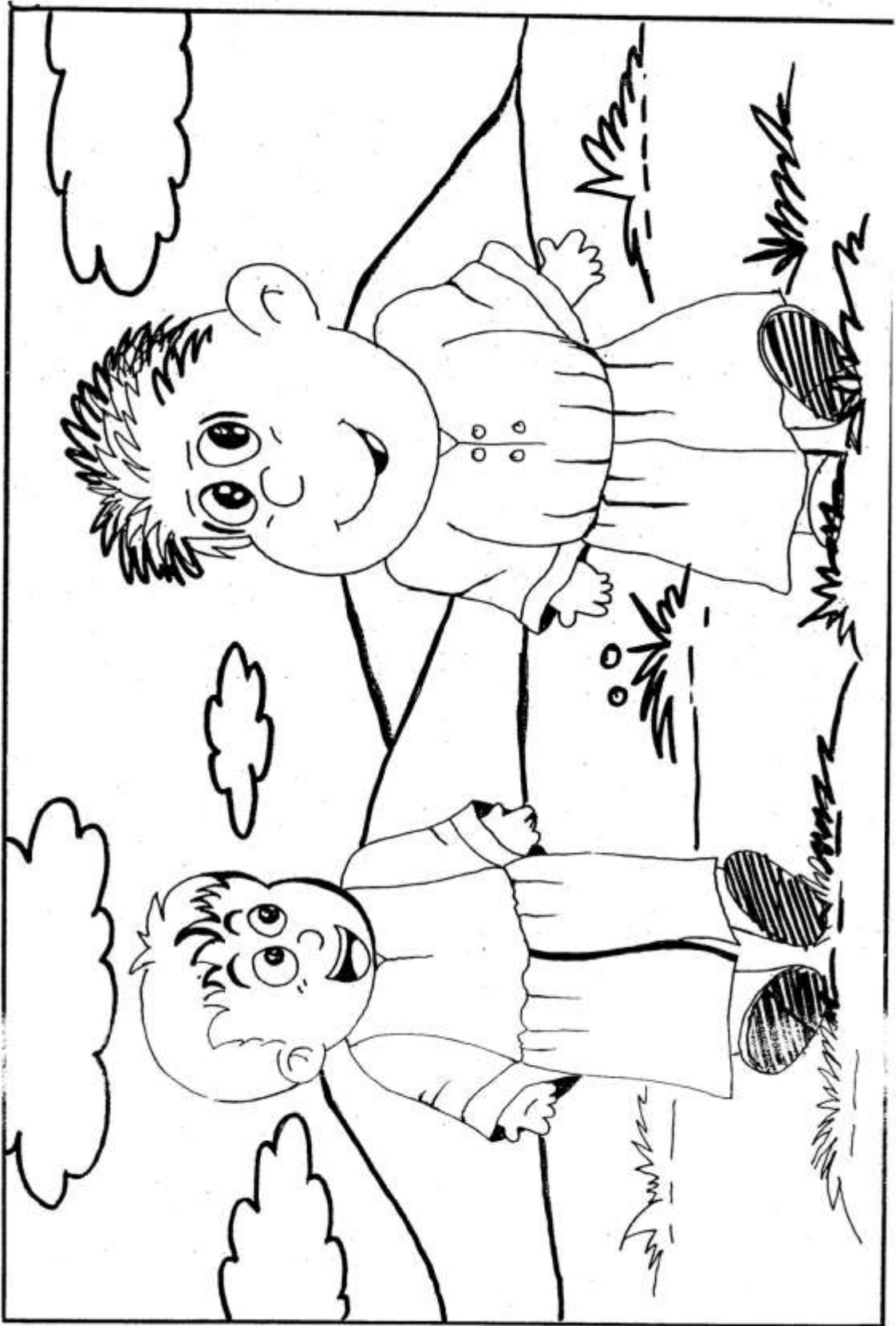
ทบทวนข้อท่องจำทั้งหมดโดยแจกสมุดภาพ “ร่างกายของฉัน” ให้เด็กเปิดทีละหน้าแล้วท่องไปพร้อมๆ กัน

กิจกรรม

เรามีรูปพระเยซูโอบอุ้มเด็ก ให้ตัดรูปเด็กและพระเยซู นำมาระบายสีให้สวยงามแล้วทากาว แล้วนำไปติดกันตามเส้นร้อยปะ ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ในวันนี้เราทำสมุดภาพสำเร็จแล้ว ให้ทุกคนเอากลับไปที่บ้าน บอกให้ผู้ปกครองช่วยทบทวนให้เด็กอีกครั้งหนึ่ง

เลิกชั้นเรียน

ให้เด็กช่วยเก็บอุปกรณ์และห้องเรียนให้เรียบร้อย ร้องเพลง “ลา ลา ลา” และครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ ครอบครัวยุ และบทเรียนใหม่ที่จะเรียนด้วยกันในสัปดาห์หน้า

N 2-3 พระเจ้าทรงสร้างฉัน 13-2